

vexilologie

123

ISSN 1211-2615

ZPRAVODAJ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V PRAZE

POZDRAV PREZIDENTA FIAV VEXILOLOGICKÉMU KLUBU

Prezident Mezinárodní federace vexilologických společností s potěšením blahopřeje Vexilologickému klubu při příležitosti jeho 30. výročí.

Již třicet let je Vexilologický klub významnou organizací, která působí pro rozvoj vexilologie. Osobně oceňuji především práci Vexilologického klubu v době minulého režimu. Je mi totiž známo, že pro občany Československa tehdy nebylo snadné spolupracovat s vexilology ze zahraničí. Přes všechny překážky se vám dařilo a stále daří vydávat zajímavý zpravodaj. Vždy jsem se těšil, až vyjde jeho další číslo, protože pro mne nebylo lehké získávat informace ze socialistických států.

Rád vzpomínám na první setkání s českým vexilologem. Bylo to v roce 1983, kdy se Aleš Brožek během cesty na mezinárodní vexilologický kongres v Oxfordu zastavil u mne v Ottignies. Od té doby uplynulo téměř 20 let, A. Brožek se stal jedním z mých nejlepších a nejstarších přátel, prostřednictvím něho jsem si s Vexilologickým klubem vyměnil mnoho publikací. Dík patří i L. Muchovi - průkopníku vexilologie v České republice.

Mám radost z toho, že Vexilologický klub vyvíjí stále nové a nové aktivity. Jeho členové publikují a navrhuji vlajky především pro obce České republiky. Nauka o vlajkách tedy v České republice stále žije.

Věřím, že i v dalších letech poroste členská základna Vexilologického klubu a že se setkám s jeho členy v České republice nebo na mezinárodních kongresech. Doufám, že jim budu moci osobně popřát k výročí klubu již v srpnu.

Michel Lupant

Address by FIAV President to Czech vexillologists on the occasion of the 30th anniversary of the Vexillological Club

TŘICET LET VEXILOLOGICKÉHO KLUBU (1972-2002)

Když jsem v roce 1971 podnikal první kroky k založení Vexilologického klubu, bylo mi už více než 44 let. Nešlo tedy o žádnou „mladickou nerozvážnost“, přesto jsem někdy téměř tohoto svého kroku litoval. Ale všechno přešlo, vstoupili jsme do nového tisíciletí, píšeme na počítačích, obrázky vlajek získáváme prostřednictvím internetu a informace o nich si vzájemně vyměňujeme mobilním telefonem; náš klub však stále existuje a vyvíjí účtyhodnou činnost.

Vexilologický klub formálně vznikl usnesením ustavující schůze konané 29.1.1972. Tehdy byl patrně desátým vexilologickým sdružením na světě. Dnes je na Zemi vexilologických organizací takřka jako máku. Oficiální orgán Mezinárodní federace vexilologických společností vykazuje v roce 2001 už 49 svých členů (naš klub se mohl stát členem FIAV teprve roku 1993). Leckomu jsme připadali poněkud exotičtí nejen svým zaměřením, ale i svým názvem. Termín vexilologie byl veřejnosti, která už nezná latinské reálie, jazykově krkolomný a nevyslovitelný: i v odborném bibliografickém periodik (a nejen tam) se objevil ve zkomolené podobě „vexikologie“. Usiloval jsem proto, aby tento výraz pronikl i do lexikografie, což se mi v roce 1993 konečně podařilo (v Malé československé encyklopedii nakladatelství Academia jsem ještě v roce 1987 neuspěl). S nedůvěrou se na nás dívali i heraldici (vzpomínám na proslulý útok šifry VJS, který nás málem stál existenci, ale na druhé straně vyvolal brilantní Svobodovu obranu vexilologie). Ještě dnes příručka Vademecum pomocných věd historických (1988, 1994 a 1997), třebaže už jméno naší disciplíny v rámci těchto věd uvádí, věnuje jí v textu sotva jednu větu a spojuje ji pouze s populárním zájmem o současné vlajky a prapory. Snažil jsem se vždy najít modus vivendi s heraldikou a snad se mi to celkem podařilo. Dnes vexilologové – členové našeho klubu – s nimi rovnocenně spolupracují v parlamentním podvýboru pro heraldiku a vexilologii.

Naší pýchou a vizitkou je zpravodaj *Vexilologie*. Bez něho nemohl podle mého názoru náš klub existovat. Založil jsem možná spíše klub kvůli zpravodaji než zpravodaj kvůli klubu. Byl totiž hlavním prostředníkem výměny se zahraničím, umožnil, aby byl o nás zájem a abychom mohli jako rovnocenní partneři získávat cizojazyčnou literaturu a tedy zprávy o nových vlajkách ve světě. Při tehdejších složitých devizovém hospodářství to vlastně ani jinak nešlo. Pro domo jsem mu vytýčil tři první cíle: české vexilologické názvosloví, poznání historie naší státní vlajky a soupis městských vlajek na území Československa. Všechny se postupně realizovaly, a nejen to, další přibývaly. Spojení s vexilologickým světem nám časopis zprostředkoval velmi rychle a účinně, zejména i proto, že pro Západ jsme byli otevřeným oknem do východního světa. Uznání se nám paradoxně dostalo i doma: třebaže jsme podle litery předpisů měli určenou působnost vlastně jen na území Prahy 3 (zdejší OKD byl naším zřizovatelem), udělil nám ONV Praha 3 v roce 1982 čestný diplom za dobrou reprezentaci vexilologie v zahraničí. To byl v tehdejší době až riskantní úspěch!

Dnes čítá zpravodaj *Vexilologie* už 122 sešitů obsahujících 2290 stran textu i vyobrazení a rozvinul se ze skromné rotaprintové rozmnoženiny v pěkně tištěný čtvrtletník, zatím ještě nebarevný. Je to vlastně úctyhodná vexilologická encyklopedie i kronika. Zahnuje téměř celou šíři vexilologie, od vexifilatelie až po počítačovou vexilologii, od jednoduchých registrujících zpráv po odborné studie, které dokladují, že vexilologii patří místo v systému pomocných věd historických.

Souběžně se zpravodajem vycházel péčí klubu každoroční *Vexilologický dopis* (1976-1993), obsahující přehled politických událostí, které se mohly odrazit ve vexilologii. Na něj v roce 1989 navázal *Vexilokontakt*, uveřejňující občas aktuální informace o vlajkách. Od roku 1997 vydává klub také anglicky psanou monotematickou ročenku, která uveřejňuje překlady nejvýznamnějších článků z české *Vexilologie*.

Členové klubu zavedli nebo řídili také vexilologické rubriky v některých časopisech. Nejúspěšnější a pro náš klub nejprospěšnější byla a dosud se občas objevuje v zeměpisném časopisu Lidé a země, vlajkám našich měst poskytl místo i týdeník Prager Wochenblatt (1991-1996), zatímco krátký život měly rubriky v Českém deníku (týdeníku) a v měsíčním

Magazínu Mladé fronty DNES. V některých městech našeho státu vznikla regionální vexilologická střediska, která vydávají i své informační buletiny – *VexiINFO* v Hradci Králové, *Zápisník vexilologie* v Plzni a *Vexilolog* v Praze. V roce 1996 vytvořil Petr Exner také internetové České vexilologické stránky, jejichž nová verze existuje od roku 2001. Exnerovo Středisko vexilologických informací je neaktivnější a organizačně nejspolehlivější. Zavedlo tradici českých národních vexilologických kongresů s mezinárodní účastí a s výstavou, kongresovou cenu (ocenění) a zajišťuje rychlý a kvalitní tisk významných klubových materiálů, mj. i kongresových Sborníků přednášek. Nejvýznamnějším vydavatelským počinem SVI je vydávání Vexilologického lexikonu, v jehož rámci zatím vyšel přehled vexilologických společností a aktivit, inovovaný slovník vexilologického názvosloví a bylo zahájeno vydávání soupisů a popisu městských a obecních praporů České republiky od roku 1991. Autorská činnost členů klubu vyústila i ve vydání příruček věnovaných vlajkám a znakům zemí světa jak v české, tak v anglické a německé verzi a naopak i v českém překladu anglické podoby a zejména ve fundovaném zpracování československé státní a vojenské symboliky. Po starším terminologickém esperantském slovníku vyšel péčí klubu také šestijazyčný terminologický a frazeologický slovník pro překladatele vexilologické literatury.

Jak se vyvíjela členská základna našeho klubu? Při ustavující schůzi v roce 1972 měl 29 členů československých a dva zahraniční (z tehdejšího Sovětského svazu), jimž jsme z opatrnosti říkali „zahraniční spolupracovníci“. Pokud jde o domácí členy, jejich počet poměrně rychle vzrůstal díky osobní agitaci a také mým článkům v časopisu Lidé a země. A tak v roce 1974 jsme už překročili padesátku a v roce 1978 stovku. Maximum členů přinesl rok 1987 (156 členů po mém „náborovém“ článku v L+Z), pak po čtyři roky převyšoval 150. Od roku 1991 dochází k mírnému poklesu, v roce 1993 přechází mezi zahraniční členy desítka slovenských kolegů. Po příznivých rocích 1998 a 1999 pokles pokračuje – v roce 2001 má klub 101 členů, což odpovídá zhruba stavu z roku 1978, a 1. 4. 2002, k datu uzávěrky členských příspěvků pro běžný rok, je českých individuálních členů už jen 91. I když tento jev odpovídá duchu doby, je to situace alarmující. Pokud by úbytek každoročně představoval 10 % členské základny, vydával by si koncem tohoto desetiletí výbor svůj zpravodaj už jen pro sebe. Snad se tato katastrofická vize nenaplní, máme i domácí a zahraniční odběratele z řad institucí, ale přesto by se nad tím mělo vedení klubu zamyslet. Vedle lákavých pohledů do zahraničí by se měla věnovat pozornost také domácímu prostředí a měly by se hledat účinné způsoby propagace i doma.

Připojené tabulky ukazují, že v uplynulých 30 letech prošlo naším klubem celkem 269 individuálních českých členů, z čehož bylo 10 žen (dnes už máme jen čtyři vexiloložky). Zahraničních členů jsme měli celkem 74 (dnes 27), domácích společností a institucí 36 (dnes 10). Ve sledovaném období se konalo 30 plenárních schůzí. Ve výboru klubu se vystřídal 19 funkcionářů, polovina jich zde pracuje od první poloviny sedmdesátých let, druhá půle od let devadesátých.

A nakonec můj osobní závěr. Vedu klub s různými úspěchy i nezdary od jeho vzniku. Snažil jsem se jemu i klubovnímu výboru zajistit dobré jméno, vést jej demokraticky, přátelsky vycházet se všemi, kdo o to stáli, rozdělovat se s nimi o své zkušenosti a pomáhat jim tam, kde mi to bylo možné. Klub i vexilologie byly mou láskou a největší zálibou. Krátce po 30. výročí jeho vzniku dovrším 75 let věku a předám pomyslné žezlo svému nástupci. Přeji jemu i klubu do dalších let všechno nejlepší.

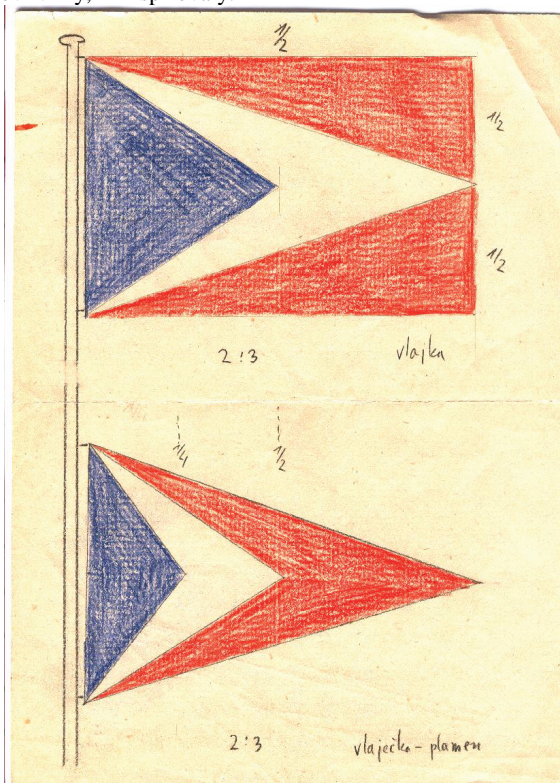
Ludvík Mucha

Mr. Ludvík Mucha, President of the Vexillological Club, recapitulates the 30 years of the Czech flag society. He expresses the success the society and their members have achieved. He also mentions regional flag centres their rise of which was influenced by the Vexillological Club. Finally, he discusses the membership numbers.

NÁŠ ZÁKLADNÍ SYMBOL – KLUBOVÁ VLAJKA

Od jara 1976, přesněji od odpoledne 6. března 1976, má náš klub svůj základní symbol, kterým pro vexilology samozřejmě nemůže být nic jiného než vlajka. Její oficiální vznik, včetně schvalovací procedury a soutěže jsem podrobně popsal již v září téhož roku v č. 20 našeho zpravodaje *Vexilologie* (s. 264 až 271).

Po více než čtvrt století nechci v této vzpomínce opakovat známé faktografické údaje, ale omezím se na některé okolnosti, motivy a úvahy, které mne tehdy jako autora úspěšného návrhu ovlivnily, či inspirovaly.

List s originálním návrhem vlajky Vexilologického klubu

V porovnání s ostatními navrhovateli jsem měl jako muzejní pracovník, denně se setkávající s různorodým vexilologickým materiálem, přirozeně výhodu v hmotné znalosti vlajek, praporů a standart nejrůznějších velikostí, materiálů a typů. Navíc jako bývalý vodní skaut a krátce i jachtař jsem byl od mládí vychováván v úctě k vlajkám a jejich striktnímu předpisovému vyvěšování. Od chlapeckých let nebyla pro mne vlajka jen hezkým barevným obrázkem, ale vždy něčím, co odlišuje státy, národy a organizace, na co se slibuje nebo přísahá. Znal jsem praktický účel a smysl signalizačních praporků a signálních vlajek mezinárodního kodexu a především jsem si byl vědom odlišných funkcí různých druhů vlajek a praporů. Další velkou výhodou byla pro mne jako historika, který se v šedesátých letech seznámil s archivními prameny z let 1918-1920, znalost autentických odborných vyjádření našeho tehdejšího předního znalce heraldiky, profesora pomocných věd historických Univerzity Karlovy v Praze Gustava Friedricha. Zvláště princip vlání zdůrazňovaný v té době bývalými námořními důstojníky, např. pplk. ing. A. Valšíkem, při posuzování vhodnosti a kvality jakékoliv vlajky byl a je dodnes velmi důležitý.

Dokonalou vlajku při dodržení všech zásad, včetně charakteristického národního charakteru daného národními historickými barvami, není opravdu lehké navrhnout jak pro nově vzniklé státní celky, tak pro nové a nevelké organizace. Vlajka našeho klubu se musela zřetelně lišit od vlajek jiných vexilologických organizací, nesměla být totožná s jakoukoliv současnou státní či historickou národní vlajkou a přirozeně nesměla být ani přizpůsobenou vlajkou československou, ač zároveň měla vyjádřit národní či teritoriální příslušnost. Musela být samozřejmě zřetelná při vlání, tedy být výrazná s charakteristickým odlišením v žerďové polovině listu, která zvláště při vlání ve větru je lépe vidět. A nakonec měla být symetrická podle podélné osy, aby její vyvěšování ve svislé poloze nebylo problematické jako např. u vlajky československé.

Většina návrhů našich členů využívala písmene „V“ v podobě krovků či klínů nebo dokonce v podobě nezměněné, což mi připadalo poněkud těžkopádné a nenápadité i nevexilologické. Vzhledem k výše uvedeným zásadám či principům jsem se rozhodl použít k vyjádření státní příslušnosti klubu základního prvku československé státní vlajky, modrého klínu, a z bílé a červené barvy utvořit zcela novou a neobvyklou kombinaci našich tří státních barev. Byl jsem si přitom vědom grafické nevýhody československé vlajky, totiž položení světlé barvy (bílé) na okraj listu. Proto jsem bílou u návrhu klubové vlajky přesunul do středu listu a ohraničil ji dvěma červenými trojúhelníkovými poli. Vznikl tak vzácně vyvážený grafický obrazec, kde každá samostatně oddělená plocha měla 25 % plochy z celého listu a kde tmavší barvy ohraničovaly list vlajky. Navíc byla vlajka symetrická dle osy a tedy bylo nemožné, aby byla vyvěšena obráceně. Bílá plocha vytvořila elegantní vexilologické „V“, které ovšem zároveň působilo dojmem hrotu heraldické střely. Po vítězství tohoto návrhu ve druhém kole anonymní soutěže (mezi celkem 36 posuzovanými návrhy se ještě umístil jako třetí můj druhý návrh v podobě plamene, využitý pak jako odznak klubu, protože vycházel ze stejných principů) jsem přečetl přítomným členům teoretické zdůvodnění, které jako historický dokument pro zajímavost cituji: „*Návrh vlajky VK*

1. *vychází z čs. barev*
2. *modrým klínem a barvami navazuje souvislost, ale nepodobá se*
3. *proporce barev jsou optimální, navzájem se nepotlačují*
4. *převaha červené i její rámování symbolizuje okolnost, že VK existuje v socialistickém státě*

5. *vyhovuje principu vlání*
6. *obsahuje „V“ – charakteristický symbol pro všechny členy a srozumitelný i v zahraničí*
7. *bílá barva je uprostřed, proto i na dálku nesplyvá s oblohou*
8. *možné souběžně obě varianty, vycházejí ze stejných principů, trojúhelník na výšku i vhodný jako klopový odznak*
9. *jednoduchá konstrukce, jednoduchá výroba“*

Na výroční schůzi jsem se nemohl přirozeně zmínit i o další, tehdy ovšem naprosto nevhodné a nežádoucí symbolice, která se nabízela a členům výboru byla více méně srozumitelná. Bílé „V“ v červeném „socialistickém“ poli totiž zároveň symbolizovalo omezení vexilologie v jejím rozletu a její snahu „šípovitě“ rozrazit „rudé“ komunistické obklíčení a navázat kontakty se zahraničními vexilology.

Naši klubovou vlajku tedy již čtvrt století používáme, je dobře známa i v zahraničí, kde se v konkurenci jiných klubových vlajek rozhodně neztratí. Doposud je její hlavní využití na našich setkáních a kongresových jednáních. Neměli jsme však bohužel příležitost ji vidět vlát na skutečném stožáru či na lodním stěžni. Také nevím, že by se objevila na jachtách, motorových člunech, plavidlech našich členů, stejně jako na jejich chatách,^{*)} usedlostech a dalších nemovitostech, ač jsem k takovému užívání vyzval již v roce 1976. Po listopadovém převratu žádný zákon ani předpis, ani domovní důvěrnice nebrání nikomu, aby na svém objektu vztyčoval vlajku našeho klubu. Pokud se tak již děje, uvítáme v našem zpravodaji každé sdělení našich členů o důstojném užití našeho základního klubového symbolu.

Zbyšek Svoboda

*) pozn. autora: do redakční uzávěrky jsem zjistil, že klubovou vlajku přes odpor manželky vyvěsil na chatě jen p. Karel Černý.

Mr. Zbyšek Svoboda, the successful designer of the flag of the Vexillological Club, describes all circumstances, motifs, and deliberations influencing or inspiring him when he was designing the flag in 1976.

OCENĚNÍ UDĚLENÁ VEXILOLOGICKÝM KLUBEM

Vexilologický klub na základě svých stanov uděluje několik ocenění. Nejvyšším oceněním je udělení čestného členství ve Vexilologickém klubu, dále pak je udělováno Kongresové ocenění za zásluhy o českou vexilologii a Čestné uznání Vexilologického klubu.

Čestné členství ve Vexilologickém klubu

2000 Josef Česák

Kongresové ocenění za zásluhy o českou vexilologii

Ocenění má podobu skleněné pyramidy, na níž je vyobrazeno logo kongresu a jméno držitele.

1996 1. ČNVK Hradec Králové Ludvík Mucha
2000 2. ČNVK Ústí nad Labem Jiří Louda

Čestné uznání

- 1982 OKD Praha 3, časopis Lidé a země, Jarmila Horská (za dlouholetý podíl na vydávání zpravodaje Vexilologie) a dále v abecedním pořadí Aleš Brožek, Josef Česák, Jaroslav Klement, Michael Kroupa, Jaroslav Martykán, Ludvík Mucha, Zbyšek Svoboda
- 1983 Jindra Albrechtová, Pavel Fojtík, Jiří Januš, Pavel Pejcha
- 1987 Jiří Tenora
- 1996 Petr Exner
- 2001 Aleš Brožek

OCENĚNÍ OBDRŽENÁ VEXILOLOGICKÝM KLUBEM

Čestné uznání ONV v Praze 3

Vexilologický klub získal dne 28. dubna 1982 Čestné uznání ONV v Praze 3 za vzornou reprezentaci čs. vexilologie v zahraničí.

Pamětní plaketa

Klub sběratelů kuriozit Ústředního kulturního domu železničářů v Praze udělil při příležitosti 25. výročí KSK 25. května 1990 Vexilologickému klubu pamětní plaketu za přátelství a hezký vztah ke KSK.

VÝSTAVY USPOŘÁDANÉ VEXILOLOGICKÝM KLUBEM

Rok	Místo konání	Název	Autor libreta
1985	ÚKDŽ Praha 2	Vexilologie	dr. Zbyšek Svoboda
1996	MVČ Hradec Králové	Státní symboly na území Československa od roku 1918	Roman Klimeš
2000	Muzeum města Ústí n. L.	Vexilologie známá-neznámá	ing. Aleš Brožek
2001	SVK Kladno	Vexilologie známá-neznámá	ing. Aleš Brožek

TŘICET LET ZPRAVODAJE VEXILOLOGIE

Tyto řádky píše ve chvíli, kdy dokončuji redakční úpravy 122. čísla našeho zpravodaje před jeho odesláním do tiskárny. Uvědomuji si, k jak výrazným změnám došlo při jeho technickém zpracování od r. 1972. Většinu příspěvků dostávám již v elektronické formě (někdy dokonce i s obrázky vsazenými do textu) a jsou napsané textovým editorem, který odhalí mnoho překlepů. Ten umožňuje změnit typ písma i jeho velikost podle zvyklostí stanovených během let pro náš zpravodaj či nahradit méně vhodné slovo jiným, a to několika jednoduchými úkony. Jen k ověřování údajů je stále potřeba řada encyklopedií a slovníků, ale k tomu slouží i ty elektronické na internetu. (Pro současnou dobu je charakteristické, že i většina odkazů v hlavním článku o historii venezuelských vlajek pro 122. číslo není na články nebo knihy, ale je směřována na webové stránky v Síti sítí.)

Náročnost práce s rukopisy určenými pro publikování ve *Vexilologii* usnadnily moderní technologie, není nutné texty znovu a znovu přepisovat, překlady zabarvovat opravným lakem nebo přelepovat jako dříve. Estetický dojem z posledních čísel je příznivější než z těch prvních. Vzpomínám, jak jsme v r. 1973 obdivovali zpravodaj Klubu

sběratelů papírových platidel, protože textové sloupce v něm byly zarovnány nejen zleva, ale i zprava. Čeští numizmatici toho docílili tak, že příspěvky psali načisto dvakrát, při druhém přepisování vkládali do řádků další mezery. Dnes nám tuto službu poskytuje právě textový editor.

V prvních letech existence našeho klubu jsme však byli vděční i za to, že jsme nemuseli zpravodaj množit cyklostylem (i když z důvodů snížení nákladů na tisk vznikly stránky 145 až 160 ve 14. čísle právě touto technologií), ale že Obvodní kulturní dům v Praze 3 nám umožnil tisk z kovolistů na maloofsetovém stroji zvaném Rominox. Text a obrázky se však na citlivou vrstvu kovolistů pro ušetření nákladů nenanášely fotografickou cestou, ale psalo se na kovolisty formátu A4 na psacím stroji bez pásky, v textu se vynechávalo místo na obrázky a ty se tam kreslily speciálními tužkami. Obdivoval jsem při té činnosti Michaela Kroupu, který jednodušší vlajky na kovolist rýsoval přímo, ty složitější si na kovolist nejprve „načrtl“ a pak obtahoval. Pokud se mu kresba nezdařila, což se však stávalo výjimečně, musel se kovolist vyhodit, text přepsat znovu a kreslení opakovat. Jen pro kresby složitých vlajek a především znaků se tato technika nedala použít. V tom případě jsme kresby určené pro dvě čísla nalepili na listy formátu A3 a fotografickou cestou je nechali v tiskárně nanést na kovolisty. Pak jsem hotové kovolisty odnesl do Obvodního kulturního domu, kde je rozstříhali na poloviny a tiskli z nich stejným způsobem jako z těch s textem. Nakonec je vložili do jednotlivých čísel jako přílohy. Tak vznikla čísla 5 až 50, přičemž obrazové přílohy mělo až 8. číslo a pak zhruba každé druhé nebo třetí.

Od 51. čísla *Vexilologie*, které vyšlo v červnu 1983, zhotovujeme celé číslo fotografickou cestou. Počet členů klubu, výše členských příspěvků a především štědré sponzorské dary některých našich kolegů umožňovaly, aby se celé číslo napsalo na psacím stroji s vynecháním místa na obrázky, které se pak do textu vleply, a celé číslo se v tiskárně převádělo na citlivé filmy a z nich přenášelo na kovolisty. Vrátili jsme se tak k technologii, která byla použita u prvních čtyř čísel. Ta jsme totiž vydali jako přílohu bulletinu vydávaného heraldickou sekcí Kruhu spolupracovníků Muzea těžby a zpracování zlata v Jílovém u Prahy. Bulletin vycházel v nákladu několika set exemplářů a jeho obsahová náplň stejně jako náplň našeho zpravodaje si byla dost blízká. Heraldici si od této spolupráce slibovali, že mezi vexilology najdou zájemce o členství ve své sekci a my jsme totéž očekávali od nich. Bohužel personální změny v jílovském muzeu na konci roku 1972 ukončily slibné se rozvíjející spolupráci. Do dnešní doby ji však připomíná jak název našeho zpravodaje, tak i jeho grafické řešení, což bylo ovlivněno názvem bulletinu *Heraldika* (původně jsme uvažovali, že se náš zpravodaj bude nazývat *Vexilologické listy*, avšak přizpůsobili jsme se požadavkům heraldiků) a tvarem písma v názvu.

Co se týče obsahové stránky *Vexilologie*, situace je stejná jako před lety, velmi kvalitní články se nerodí snadno, musím vybízet potenciální přispěvatele, připomínat jim termíny odevzdání rukopisů a někdy na ně působit, aby dodaný rukopis ještě doplnili a upřesnili. Vzpomínám na průběh schůzky přípravného výboru konané 11. prosince 1971, kdy jsme dohodli rámcový obsah 1. čísla (zájemce o detaily z historie vydávání našeho zpravodaje odkazují na články otištěné ve *Vexilologii* č. 100 na s. 1915 až 1922). Počítali jsme, že se v něm mimo jiné objeví zpráva o vzniku Vexilologického klubu z pera dr. Muchy, články ing. Česáka o pojmu a obsahu vexilologie a o chybách na poštovních známkách s vyobrazením vlajek (J. Česák na ně často upozorňoval v časopise *Filatolie*) a můj rukopis o historii čínských vlajek, kterými jsem se v té době zabýval. Dr. Mucha i já jsme příspěvky odevzdali včas (ten můj se nakonec do prvního čísla pro svůj rozsah

nevešel a byl otištěn v následujícím), pracovní zatížení ing. Česáka však způsobilo, že dodal jen článek o vexilologii a na detailní zpracování vexilologicko-filatelistického tématu v našem zpravodaji už nedošlo.

Zajímavou práci s příspěvkem pro *Vexilologii* dokládá i rukopis O. Tarnovského o historii barmských vlajek, který jsme dostali k otištění v r. 1974. Ten z ruštiny výstižně přeložila Marie Muchová (rodinní příslušníci členů klubu se často podíleli na tvorbě čísel *Vexilologie*, i když v tiráži se jejich jména vždy neobjevila...) a na mne připadly zbývající redakční činnosti. Složitější obrázky, které byly namalované rukou, nemohl Michael Kroupa použít a v mém archívu byly navíc dokumenty, které zpochybňovaly některá autorova tvrzení. Obrátil jsem se proto na našeho zahraničního spolupracovníka Aloise Lukšu z Rigy, který má rozsáhlý a unikátní archív tvořený fotografiemi vlajek ze starých publikací i oficiálních dokumentů, a poprosil ho o zapůjčení fotografií barmských vlajek pro reprodukování. Zároveň jsem se vydal do Orientálního ústavu ČSAV za předním barmanologem Janem Bečkou. Ten se s nevšední ochotou nejen podíval do knih v barmštině po přesnějších vyobrazeních, ale uvolil se pročíst text Tarnovského a doplnit jej dalšími údaji. Nakonec se článek rozrostl o málo známá vexilologická fakta a počet obrázků vlajek se zdvojnásobil. Vexilologická tematika Jana Bečku tak zaujala, že dokonce napsal pro náš zpravodaj článek o návrzích barmské státní vlajky z r. 1974 a stal se spoluautorem článku o historii barmských vlajek. Byl tak vlastně v pořadí druhým nevexilologem, který přispěl do našeho zpravodaje (toho prvního – dr. Abdullaha Roohaniho, někdejšího afghánského studenta na Univerzitě Karlově, požádal o napsání zprávy o nové afghánské vlajce doc. Mucha).

Za třicet let existence Vexilologického klubu vyšly stovky delších i kratších článků od členů i nečlenů našeho klubu. U příležitosti vydání stého čísla *Vexilologie* jsem uspořádal na 1. českém národním vexilologickém kongresu v Hradci Králové v r. 1996 malou výstavku z historie zpravodaje. Její součástí byl i seznam všech autorů, ilustrátorů, překladatelů a jiných původců, kteří se do té doby podíleli na vydávání našeho periodika. Je radostné, že se ke 101 jménu v dalších pěti letech připojilo šest dalších (Milan Týma, Vladimír Sojka, Pavel Tigríd, Viktor A. Lomancev, Gunnar Staack a Josef Žofka), což svědčí, že se okruh přispěvatelů dále rozrůstá.

Jako osoba, která se podílela na zrodu všech čísel *Vexilologie* kromě čísel 16 až 50, kdy o vydávání našeho zpravodaje nesmírně pečlivě pečoval ing. Jaroslav Martykán, bych si přál, abych stále dostával do rukou zajímavé příspěvky k otištění, mohl se opírat o pomoc redakční rady a chystat pestrá a na fakta bohatá čísla, jichž by se čtenáři nemohli dočkat.

Aleš Brožek

Editor-in-chief Mr. Aleš Brožek recapitulates reprographical technics used during the time when the bulletin Vexilologie has been published since 1972. He also commemorates the contributing authors and a fruitful co-operation with them when editing the bulletin.

ZPRAVODAJ VEXILOLOGIE MI OTEVŘEL SVĚT A OVLIVNIL MŮJ ŽIVOT

Roky utekly jako voda. Nechce se mi ani věřit, že už uplynulo 26 let od chvíle, kdy jsem dostal první dopis od Aleše Brožka a krátce nato 18. číslo zpravodaje *Vexilologie* se stěžejním článkem P. Fojtíka a J. Martykána „Vlajky svobody“ a s menšími příspěvky L. Muchy, A. Brožka, J. Martykána, P. Fojtíka a J. Česáka o vlajkách a znacích Saúdské Arábie, Komor, Angoly, Surinamu, Východního Timoru, Beninu, Laosu, Kambodži, Severních Šalomounových ostrovů, Faerských ostrovů, Guiney-Bissau, Malty, Řecka a Etiopie (málokteré z dalších čísel *Vexilologie* bylo bohaté na takové množství nových vlajek a znaků!).

Pro mne to bylo, jako kdyby vybuchla bomba. Před tím to byly roky, kdy jsem hledal informace o znacích a vlajkách v knihách, novinách a časopisech a psal do jejich redakcí. Mně, mladíku z provinčního Saratova na březích Volhy, se zdálo, že mám vše kromě toho hlavního – přátel, kteří by se zajímali o vlajky a znaky.

V té době jsem už měl knihu V. A. Sokolova *Symvoly gosudarstvennogo suvereniteta* (Saratov 1969) a K. A. Ivanova *Flagi gosudarstv mira* (Moskva 1971), dostával jsem Morskoy sbornik a východoněmeckou Uranii, avšak svět vlajek a znaků mi zůstával tajemný a nedostupný. Každý si pamatuje, kolik nových vlajek a znaků vzniklo např. v r. 1975, ale v SSSR se o nich nevědělo téměř nic.

Měl jsem i obrovskou (2x3 m) nástěnnou mapu světa, kterou jsem po okrajích vyzdobil papírovými vlajkami. Ty jsem pečlivě nakreslil už v 5. třídě podle Dětské encyklopedie a vybarvil vodovými barvami. Na ní však chyběly nově vzniklé státy a jejich vlajky, a co bylo hlavní, nevěděl jsem, co jednotlivé barvy a figury na vlajkách symbolizují, kdo je jejich autor a další zajímavé detaily.

Měl jsem přátele ze základní i střední školy, které taky fascinovaly státní symboly, ale chyběl někdo, kdo by poradil, vysvětlil jejich symboliku a pravidla jejich používání.

Teprve zpravodaj *Vexilologie* pečlivě redigovaný Alešem Brožkem se stal tím kouzelným proutkem, který mně a mým přátelům otevřel dokořán okno do světa vlajek a znaků. Jen díky jemu se nám podařilo vytvořit Privilžskij klub veksillologii a vydat první čísla zpravodaje *Flag*, seznámit se s Arijem Usačovem a Williamem Cramptonem, Michailem Vadboľským a Janem Millerem, Jurijem Kurasovem a Jamesem Barrem, Aloizsem Lukšou a Günterem Maternem.

V dalších letech se událo mnohé. Založil jsem Rossijskij Centr flagověděníja i geraldiky a podílel se na tvorbě znaků a vlajek subjektů a měst Ruské federace. Poté jsem se dozvěděl, že můj praděd po boku legionářů Česko-slovenského zvláštního sboru bojoval proti bolševikům a padl na Sibiři. Poté zanikl Sovětský svaz, ČSSR, NDR i SFRJ, objevilo se množství vlajek a znaků nových nezávislých států a administrativně-územních jednotek. Poté vyšly mé první články ve zpravodaji *Vexilologie*. Poté jsem získal mnoho nových přátel, mezi nimiž byl Jaroslav Martykán a Petr Exner, Roman Klimeš a Pavel Fojtík. Poté byly zpřístupněny archivy a umožněn přístup k internetu. Ale během všech těch let stále vycházel zpravodaj *Vexilologie* a jeho úroveň si stále udržovala obdivuhodnou výši.

Zpravodaj *Vexilologie* byl se mnou jak ve sněhem zasypané Pečoře v Komské ASSR při minus 50 stupních Celsia, tak v kazašské poušti Bekpak-Dala při plus 50 stupních Celsia, v uralských a sibiřských lesích i v afghánských a čečenských horách. Vždy jsem věděl, že nejsem sám, že se mnou je celý svět vlajek a znaků a že tou pupeční šňůrou, která mě spojuje s tímto kouzelným světem, je zpravodaj *Vexilologie*.

Nastalo nové, 21. století. Celý svět se změnil, změnili jsme se i my. V rukách držím již 122. číslo *Vexilologie* a objemnou složku s dopisy od Aleše Brožka. Stále vzpomínám na chvíle, kdy jsem dostal od něho první dopis a první číslo *Vexilologie*, a celým srdcem

věřím, že se všichni dožijeme i 50. výročí Vexilologického klubu a zpravodaje *Vexilologie*.

Michail Vladimirovič Revnivcev
ředitel Ruského střediska vexilologie a heraldiky, Engels, Rusko

M. V. Revnivcev, director of the Russian Centre of vexillology and heraldry, remembers the time when he got the first issue of the Czech magazine Vexilologie. He expresses how this flag periodical has influenced his life and opened him the windows of the world of flags and arms.

ROČENKA VEXILOKONTAKT – NOVÁ PUBLIKACE VEXILOLOGICKÉHO KLUBU

Od samého začátku činnosti Vexilologického klubu bylo zřejmé, že čeština bude výrazným limitujícím činitelem popularizace výsledků jeho badatelské činnosti. Zatímco při získávání informací o vexilologickém vývoji ve světě pro náš zpravodaj jsme byli zejména v prvních dvaceti letech existence odkázáni na zahraniční bulletiny, nemohli jsme našim partnerským společnostem nabídnout rovnocennou protihodnotu. Ať byly články otiskované ve *Vexilogii* sebezajímavější, jazyková bariéra bránila jejich plné využitelnosti pro naše zahraniční čtenáře.

Protože jsme nemohli používat prostředků, které jsou v tomto případě běžné (např. cizojazyčných resumé, paralelních textů v cizím jazyce apod.), snažili jsme se alespoň používáním mezinárodně uznaných značek u ilustrací, nabídkou překladů individuálním zájemcům a další vstřícností obsah článků otiskovaných ve *Vexilogii* zpřístupnit i cizincům. Jak ukazují výsledky ankety mezi předními světovými vexilology a odběrateli našeho zpravodaje, kterou jsme uspořádali k 10. výročí klubu v r. 1982, i přes tuto nevýhodu byla *Vexilologie* řazena mezi významná vexilologická periodika na světě a připomínky se vesměs soustřeďovaly na její obsahovou náplň i technickou úroveň tisku. Svědčilo to mj. i o tom, že přes jazykovou bariéru je obsah našeho zpravodaje srozumitelný a i cizinci kladně přijímány.

Technické vylepšení tisku od 51. čísla i tvrdá obálka, kterou používáme od čísla 88, jakož i nové možnosti rozmnožovací techniky po změnách v r. 1989 přispěly k tomu, že obdobná anketa mezi našimi odběrateli (uspořádaná ke 100. číslu *Vexilologie*) vedla r. 1996 k připomínkám, jejichž obsah se omezoval na otázku srozumitelnosti. Nejen, že byl pozitivně komentován návrat k resumé čísla v angličtině, ale bylo požadováno jeho další rozšíření. I ti, kteří si uvědomovali, že jako zpravodaj československé, resp. české vexilologické společnosti musí *Vexilologie* vycházet v národním jazyce a tuto skutečnost oceňovali, navrhovali zařazovat anglické resumé každého zásadního článku, a to v co největším možném rozsahu. Vyskytli se však i takoví, kteří volali po anglické mutaci celého čísla *Vexilologie*, což ovšem bylo z organizačních, kapacitních i finančních důvodů neproveditelné.

Až nápad ing. Petra Exnera a jeho Střediska vexilologických informací vydat pro účastníky XVII. mezinárodního vexilologického kongresu v Kapském Městě speciální

publikaci o vlajkách a znacích republik Ruské federace vedl výbor VK k rozhodnutí, aby bylo v r. 1997 připraveno zvláštní číslo *Vexilokontaktu*; ten jediný může být totiž vydáván pod egidou zpravodaje. Současně však byla přijata zásada, že v takovém zvláštním čísle pro zahraniční vexilology nesmí být otiskovány články, které již před tím nebyly publikovány ve *Vexilologii*, popř. ve sbornících z národních kongresů. Proto bylo první zvláštní číslo *Vexilokontaktu* (psané v češtině) vydáno jako příloha *Vexilologie* č. 102; pro účastníky kongresu byla připravena obálka v angličtině.

Ještě téhož roku bylo vydáno druhé zvláštní číslo *Vexilokontaktu* (From the History of Turkish Flags), věnované 25. výročí vzniku klubu. Přineslo úplný anglický překlad článků o historii národní a dalších tureckých vlajek, publikovaných ve *Vexilologii* č. 98, 99, 103 a 107. A od tohoto roku pravidelně jednou ročně připravuji ve spolupráci se Střediskem vexilologických informací takové zvláštní číslo *Vexilokontaktu*, které si klade za cíl postupně informovat zahraniční vexilology o výsledcích našeho bádání na určitém poli čs. vexilologie. Druhé zvláštní číslo současně stanovilo standard pro jejich tisk – kartónovou obálku, 30 stran textu a minimálně 2 stránky barevných příloh.

V r. 1998 bylo k 80. výročí vzniku nezávislého Československa vydáno třetí zvláštní číslo nazvané *Against All!* o historii československé a české státní vlajky, popř. i českého státního znaku. Poprvé tak v angličtině otiskl vynikající Muchovy, Svobodovy a Brožkovy studie o okolnostech vzniku československé státní vlajky v r. 1920 (publikovány ve *Vexilologii* č. 36) a přijetí českých symbolů v 90. letech (*Vexilologie* č. 78 a 91).

Vydání encyklopedie Státy a země světa z pera našich kolegů dr. Liščáka a mgr. Fojtíka r. 1998 vedlo v r. 1999 k vydání čtvrtého zvláštního čísla *Vexilokontaktu* nazvaného *States and Territories of the World*. Spolu s anglickou recenzí a komentářem přinesl volné vlajkové tabule z této encyklopedie, které výbor zakoupil od nakladatelství Libri a prodával členům na VČS 1999. Poprvé se na nich u nás v barvě a na kvalitním křídlovém papíře objevila řada dosud málo známých vlajek. Tato ročenka byla věnována 30. výročí FIAV a XVIII. mezinárodnímu vexilologickému kongresu ve Victorii, Kanada.

2. český národní vexilologický kongres jsme r. 2000 připomněli pátým zvláštním číslem *Vexilokontaktu* (*Flags over Czech Towns*), věnovaným tentokrát městské a obecní vexilologii v bývalém Československu (soupis z r. 1978, *Vexilologie* č. 28) i České republice, jak o ní bylo referováno na 1. ČNVK v Hradci Králové, popř. ve *Vexilologii* č. 92 a 93. Autory příspěvků v této ročence jsou L. Mucha, Z. Svoboda, P. Fojtík a A. Brožek.

Poslední (šestou) dosud vydanou ročenkou je z r. 2001 „*Flags of the Czechoslovak Sports Clubs*“, která seznamuje naše přátele v zahraničí s výsledky celostátního soupisu sportovních vlajek. Klub jej organizoval v letech 1987-1988 a referoval o jeho výsledcích ve zpravodaji *Vexilologie* č. 71 a 77. Protože nás k této akci pobídl přední světový vexilolog a ředitel britského Flag Institute William G. Crampton, věnovali jsme tuto ročenku jeho památce a vydání časovali k XIX. mezinárodnímu vexilologickému kongresu v britském Yorku.

I když se v současné době dokončuje sedmá ročenka, věnovaná při příležitosti 30. výročí klubu práci jeho aktivních členů, uvažujeme s předstihem o obsahu ročenek příštích. Rádi bychom v nich publikovali informace o symbolech krajů, oblastí a autonomních okruhů Ruské federace, jakož i o vlajkách městských částí Prahy. Jelikož však jejich autoři M.V. Revnivceva a P. Fojtík dosud otiskování svých seriálů na stránkách *Vexilologie* neukončili, resp. všechny uvažované subjekty svého práva přijmout vlastní symboly zatím nevyužily, uvažujeme o jejich postupném uvedení v ročence. Zejména

první z těchto seriálů se ostatně do jednoho zvláštního čísla *Vexilokontaktu* nevejde. A první patnáctku ročenek bychom rádi uzavřeli přetištěním nejobsáhlejší práce uvedené dosud na stránkách zpravodaje – Janušových Praslovanských a staročeských vexilologických objektů. Na jejich anglickém překladu pracuji již druhým rokem.

Jaroslav Martykán

The Vexillological Club has published its yearbook VEXILOKONTAKT for foreign vexillologists since 1997. Its editor gives a short overview of up to now presented articles and those ready for publication in the future.

MEDAILONKY PŘEDNÍCH ČESKÝCH VEXILOLOGŮ

BAAR, Vladimír

RNDr. Vladimír Baar, CSc., se narodil 25.5.1953. Vystudoval geografii na Komenského univerzitě v Bratislavě a v současné době pracuje jako odborný asistent na katedře geografie Ostravské univerzity.

Členem Vexilologického klubu je od r. 1973 a specializuje se na vexilologickou teorii, státní a regionální vexilogii a heraldiku. V minulosti přispíval do klubovního zpravodaje, v současné době se věnuje obsáhlejšími pracím – r. 1993 vydal dvoudílnou publikaci Státní a zemské symboly v českých zemích pro nejmladší čtenáře a začátečníky v oboru, jeho obsáhlejší publikace encyklopedického charakteru (Barevný svět vlajek [v češtině] a Velká encyklopédie vlajek [ve slovenštině]) však dosud hledají vydavatele.

BROŽEK, Aleš

Ing. Aleš Brožek se narodil 22.5.1952. Absolvoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze a v současné době je ředitelem Severočeské vědecké knihovny v Ústí nad Labem.

Je zakládajícím členem Vexilologického klubu a jeho dlouholetým funkcionářem. Od r. 1983 zastává funkci redaktora zpravodaje *Vexilologie*. Je členem několika dalších vexilologických společností. Specializuje se na vlajky a prapory užívané na území Československa a na problematiku využití počítačů ve vexilogii. Je dvojnásobným nositelem Čestného diplomu VK (1982, 2001) a v r. 1997 byl oceněn Vexillonem, cenou udělovanou Flag Society of Australia předními vexilologům světa.

Je autorem více než dvou set vexilologických článků a od r. 1980 každoročně sestavuje celosvětovou bibliografii vexilologických knih. Do r. 1987 ji vydával vlastním nákladem, v letech 1988-1992 byla přílohou švýcarského periodika *Flaggenmitteilungen* a od roku 1993 je uveřejňována ve *Flag Bulletinu*. Je autorem vlajkových tabulí k 6. vydání Malé československé encyklopedie (1987), aktualizace a českého překladu knihy N. Smithové Vlajky světa (1996) a publikace Lexikon vlajek a znaků zemí světa, která vyšla r. 1998 v češtině a v r. 2000 v němčině. V letech 1991-1996 vedl vexilologickou rubriku v časopise Prager Wochenblatt. Jako člen heraldického a vexilologického podvýboru Poslanecké sněmovny se aktivně zúčastnil procesu přijímání symbolů České republiky a schvalování městských a obecních vlajek, z nichž sám několik navrhl. Organizačně zajišťoval 2. český národní vexilologický kongres r. 2000 v Ústí nad Labem a zorganizoval výstavu Vexilologie známá-neznámá v Ústí n. L. (2000) a Kladně (2001). Se svými referáty vystoupil na vexilologických kongresech ve Vídni, Madridu, Oxfordu,

Barceloně, Curychu, Varšavě, Kapském Městě a Yorku. Od r. 1995 je členem komise pro otázku členství FIAV.

ČERNÝ, Karel

Karel Černý se narodil 6.6.1953. Po absolvování střední odborné školy v Brně žije v západočeské Plzni, kde pracuje ve státní správě na Úřadu práce.

Členem Vexilologického klubu se stal r. 1976 a po počáteční nahodilé spolupráci formou příspěvků do klubovního zpravodaje, garantování soupisu sportovních vlajek v Západočeském kraji apod. byl r. 1995 zvolen revizorem klubu. Věnuje se převážně státním a národním vlajkám, avšak i vexilologickým regionáliím západních Čech. Od r. 1994 vydává vlastním nákladem „zvláštní soukromý zpravodaj“ - ročenku *Zápisník vexilologie*, na jehož stránkách přináší krátké informace, novinové zprávy, přehledy i podrobnější studie o státních, regionálních i městských vlajkách. Příležitostně píše seriály i jednotlivé články o vlajkách do západočeského tisku (Plzeňský deník); podílel se na vzniku praporů několika obcí v regionu a účastnil i soutěže o návrhy na symboly Plzeňského kraje.

ČESÁK, Josef

Ing. Josef Česák, „otec české vexilologie“, se narodil 3.6.1921, je komerčním inženýrem s rozsáhlými jazykovými znalostmi. V současné době žije na zaslouženém odpočinku v Turnově-Vazovci.

Filatelie vzbudila jeho zájem o vexilologii a jeho kontakty s dr. Whitney Smithem přispěly k založení Vexilologického klubu, jehož je dlouholetým členem; zasedl i v prvním výboru klubu.

Četnými články otištěnými nejen v klubovním zpravodaji, nýbrž i v zahraničních periodikách a v tisku se zasloužil o rozvoj české vexilologie a o propagaci znalostí o českých a československých symbolech za hranicemi naší země. V publikaci J. P. Kroumana *Sbíráme odznaky* (1969) zveřejnil významnou vexilologickou studii a patrně jako první v ní užil termín vexilologie v českém jazyce. S ing. Jiřím Tenorou sestavil šestijazyčnou příručku „Odborné výrazy a stylistické konstrukce používané ve vexilologii“, vydanou r. 1990 péčí Vexilologického klubu. Dne 30.1.1982 byl vyznamenán Čestným diplomem VK, 2.ČNVK v Ústí nad Labem mu r. 2000 za zásluhy o českou vexilologii přiznal nejvyšší ocenění VK – čestné členství.

EXNER, Petr

Ing. Petr Exner se narodil 1.5.1950. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a nyní je vedoucím informačních systémů rektorátu na Vysoké škole pedagogické v Hradci Králové.

Členem Vexilologického klubu se stal r. 1977, v jeho výboru zasedá od r. 1995. V letech 1992-1995 byl revizorem klubu. Je členem několika zahraničních vexilologických společností; Japonské vexilologické společnosti navrhl logo. V r. 1994 založil v Hradci Králové Středisko vexilologických informací, které tady r. 1996 uspořádalo 1. český národní vexilologický kongres. Specializuje se na vexilologickou informatiku a od r. 1996 spravuje na internetu České vexilologické stránky, jež sám vytvořil. Za přípravu a uspořádání 1. ČNVK mu bylo 18.5.1996 předáno Čestné uznání VK.

Publikuje ve *Vexilologii*, od r. 1994 se však jeho středisko věnuje vydávání vlastních publikací. Vedle dvouměsíčníku *vexiINFO*, který se soustřeďuje na aktuality, to byla r.

1996 první část Vexilologického lexikonu: vexilologické společnosti a aktivity, připravené spolu s ing. Jiří Tenorou, v r. 2000 pak doplněné a rozšířené vydání Vexilologického názvosloví (spolu s dr. Zbyškem Svobodou). Téhož roku začal s dalším pozoruhodným dílem – vydáváním přehledu městských a obecních vlajek přijatých v Česku od r. 1991 ve speciálních svazcích Vexilologického lexikonu 1991-1994, 1995, 1996 a 2000. Pomáhá mu v tom i členství v parlamentním podvýboru pro heraldiku a vexilologii, kam byl kooptován r. 2000. Od roku 1997 vydává jeho středisko ve spolupráci s Vexilologickým klubem ročenku *Vexilokontakt*. Zúčastnil se mezinárodních vexilologických kongresů v Curychu a Yorku. Je autorem symbolů Hradeckého kraje.

FOJTÍK, Pavel

Mgr. Pavel Fojtík se narodil 18.12.1954. Absolvoval katedru dokumentární tvorby na filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění v Praze a pracuje jako scénárista a režisér propagačních a dokumentárních filmů.

Je zakládajícím členem Vexilologického klubu, ve výboru pracuje od r. 1973, nyní jako hospodář a knihovnik. Přípravoval oblíbené *Vexilologické dopisy* (1976-1993), jakož i Přehled státoprávních změn na území bývalého SSSR. V r. 1989 založil nepravidelnou přílohu zpravodaje *Vexilokontakt*. Kromě zájmu o současné i historické státní a regionální symboly téměř z celého světa se v současné době zaměřuje na vexilologické dění v České republice a zejména v Praze. Jeho bohatých faktografických znalostí i výtvarných zkušeností využívá od r. 1996 i podvýbor pro heraldiku a vexilologii při Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Čestný diplom VK za úspěšnou práci pro čs. vexilologii mu byl udělen 19.2.1983.

Vedle mnoha článků, kterými obohatil obsah Vexilologie, publikoval aktuální vexilologické informace (spolu s dr. Vladimírem Liščákem) v populární publikaci Státy a území světa (1996, 1998). Vydával malotirážní přehled praporů našich obcí, schválených PS PČR (*Vexilla Bohemica*, pak *Česká a moravská komunální vexilogie*). Je rovněž autorem dokumentárního filmu „Symboly české státnosti“, který v Českém armádním filmu natočil v r. 1993.

FRAJDL, Jiří

Prof. PhDr. Jiří Frajdl, CSc., se narodil 7.1.1930. Po absolvování filozofické fakulty Univerzity Karlovy pracoval mj. jako ředitel Východočeského muzea v Pardubicích a ředitel Státního oblastního archivu v Zámrsku. Zde se významně podílel na zpracování průvodce po archivních fondech a sbírkách. Před odchodem do důchodu vyučoval na Vysoké škole pedagogické v Hradci Králové. Je členem Klubu historiků.

Na Pedagogické fakultě (dnes Univerzitě) v Hradci Králové přednášel od r. 1969 pomocné vědy historické a v jejich rámci i vexilologii. S ní se podrobněji seznámil při práci v archivu, kde studoval erbovní vývoj východočeských měst a šlechtických rodů, včetně vlajek a praporů. Pro potřeby svých studentů napsal spolu s dr. Josefem Zálabským vůbec první české učební texty (skripta) vexilologie, které pedagogická fakulta vydala v r. 1989. Tady také publikoval své některé dřívější práce (Heraldika s terminologickým slovníčkem, 1984, nebo Terminologický slovníček pro studenty historie, 1989). V Hradeckých novinách vyšel jeho seriál o 160 erbech z východních Čech. Není členem Vexilologického klubu.

HLAVÁČEK, Jiří

Jiří Hlaváček (4.11.1927- 1.8.1987) byl zakládajícím členem Vexilologického klubu. Členem jeho výboru byl v letech 1972-1976, kdy vykonával funkci zapisovatele. Patřil mezi naše vexilology s nejšířším okruhem zájmu (státní vlajky a znaky, městské vlajky a znaky, námořní a obchodní vlajky, vlajky politických a osvobozeneckých hnutí, vojenské vlajky a prapory, vlajky ústavních orgánů, vexilologická filatelie). Ze svých bohatých poznatků vytvořil rozsáhlou kartotéku s kresbami vlajek, o níž vyšel v r. 1963 článek v časopise Zápisek. Hlaváčková metodika vedení vexilologické sbírky se stala návodem pro mnohé české vexilology, kteří si podle jeho vzoru vytvořili sbírky vlastní. K propracování této problematiky se pak na stránkách zpravodaje vrátili J. Klement a J. Albrechtová. Jiří Hlaváček přispěl několika články i do klubovního zpravodaje *Vexilologie*.

HUBKA, Josef

Josef Hubka se narodil 13.12.1964, absolvoval gymnázium a od r. 1985 je zaměstnancem ministerstva vnitra.

O vexilologii se začal zajímat v 10 letech, hlubší zájem však u něj vyvolala až knížka Ludvíka Muchy Vlajky, znaky zemí světa z r. 1975, která jej orientovala především na současné a historické státní a regionální vlajky. Členem Vexilologického klubu se stal r. 1979, ve výboru pracuje od r. 1991 jako jeho jednatel.

V klubovním zpravodaji *Vexilologie* publikoval několik článků o novinkách ve vexilologické literatuře, od r. 2000 se věnuje přípravě nepravidelné přílohy zpravodaje *Vexilokontakt*. V červenci 2001 vydal první číslo svého soukromého vexilologického zpravodaje *Vexilolog*, který se chce programově věnovat vývoji státního znaku a státní vlajky jednotlivých zemí světa.

JANUŠ, Jiří

Jiří Januš se narodil 17.5.1950, po ukončení učebního poměru s maturitou pracuje a žije na Kladně.

Byl zakládajícím členem Vexilologického klubu a z původního zájmu o státní vlajky a vojenské prapory se koncem 70. let přeorientoval na studium historického vývoje vlajek, praporů a znaků. Výsledky jeho bádání v tomto směru byly 19.2.1983 oceněny čestným diplomem VK za dlouholetou významnou práci pro klub a rozvoj vexilologie. V r. 1987 náš klub opustil z osobních důvodů.

Přes příspěvky otištěné v již prvním trojčísle zpravodaje se dostal ke své vynikající studii „Praslovanské a staročeské vexilologické objekty“, která byla publikována v letech 1982-1983 a je vůbec nejobsáhlejší prací otištěnou ve *Vexilologii*.

KLEMENT, Jaroslav

Jaroslav Klement (17.6.1935-10.6.1986) byl zakládajícím členem Vexilologického klubu, na jehož práci se aktivně podílel zejména předáváním zkušeností s koncipováním vexilologické sbírky a dokumentace, jakož i výtvarnou spoluprací při přípravě zpravodaje *Vexilologie*. Ta byla 30.1.1982 oceněna Čestným diplomem VK.

O vlajky se zajímal od dětství, studiem jejich historie a symboliky se však začal zabývat až počátkem šedesátých let. Vexilologie ho zaujala především z technické stránky, jako spojení heraldiky, historie a výtvarného umění. Svůj zájem o vexilologii spojil se znalostí esperanta, když r. 1979 vydal zprvu vlastním nákladem a později péčí karlovarské

organizace esperantské společnosti monografií Heraldiko-Vexsilologio-Terminaro en Esperanto (Esperantský slovník heraldiky a vexilologie), který v letech 1981-1982 kompletoval zpravodajem *Blazon' kaj flag' bulteno* (Znakový a vlajkový zpravodaj).

KLIMEŠ, Roman

Roman Klimeš se narodil 2.11.1948. Studoval slavistiku a politiku na univerzitě v Bonnu, kde žije od r. 1976. Od r. 1992 je ředitelem Světového ústavu pro vexilologický výzkum (World Vexillological Research Institute), který založil spolu s šesti dalšími vexilology. Je členem Německé vexilologické společnosti a dalších zahraničních společností.

Třebaže se řádným členem Vexilologického klubu stal až r. 2001, dlouhodobě s ním spolupracuje a otiskl v jeho zpravodaji řadu novinek, zejména z geograficky odlehlých oblastí, jakož i z období první Československé republiky. Předmětem jeho zájmu jsou vlajky, znaky a pečeti území z oblasti Tichého oceánu a Antarktidy.

Rozsáhlá je jeho publikační a přednášková činnost v ČR i zahraničí, jeho výstava Státní symboly na území Československa od r. 1918 obohatila program 1. českého národního vexilologického kongresu. V r. 1986 začal vydávat vlastním nákladem bulletin *Flaggen, Wappen und Siegel*, který později přešel pod WVRI. V r. 1997 vyšla jeho monografie *Freie Stadt Danzig, Flaggen-Wappen-Siegel* (1920-1939). Aktivně se zúčastňuje mezinárodních vexilologických kongresů, přednášel účastníkům setkání v Madridu, Barceloně, Curychu, Varšavě a Kapském Městě. Je členem komise pro stanovy FIAV.

KROUPA, Michael

Ing. Michael Kroupa, CSc. (29.9.1951-1991) byl zakládajícím členem Vexilologického klubu a jako člen jeho výboru a výtvarný referent (1973-1991) se podílel na vydávání klubovního zpravodaje *Vexilologie*. Jako garant Jihočeského kraje spolupracoval na celostátním soupisu vlajek TJ. Jeho dlouholetá a obětavá práce pro klub byla v r. 1982 oceněna Čestným diplomem VK.

Pro zpravodaj vytvořil přes 1600 kreseb vlajek, znaků, mapek, tabulek apod., publikovat v něm začal bohužel až pozdě. V r. 1980 otiskl první část své sbírky historických vlajek Indie. Náhlá smrt v roce 1991 mu však znemožnila pokračovat v této velmi očekávané monografii a vážně zasáhla i do přípravy klubovního zpravodaje.

LOUDA, Jiří

Plukovník Jiří Louda se narodil 3.10.1920 a byl činný v zahraničním odboji během II. světové války. Později pracoval jako knihovník, dnes je již na zaslouženém odpočinku. Je předním českým heraldikem, od r. 1991 se podílel na práci heraldické komise České národní rady a je autorem kresby velkého i malého státního znaku České republiky a vlajky jejího prezidenta. Aktivně se zúčastnil i práce na textu příslušného zákona.

Vedle heraldiky se zabývá i vexilologií, a tak se stal r. 1972 zakládajícím členem Vexilologického klubu. Přispívá do jeho zpravodaje, vydal však také několik knih s heraldickou a vexilologickou tematikou u nás i v cizině (*Flaggen und Wappen der Welt von A-Z*, 1972). V 90. letech minulého století i v prvních letech tohoto století navrhl desítky obecních znaků a praporů a jako člen parlamentního podvýboru pro heraldiku a vexilologii se podílel na procesu schvalování obecních symbolů v České republice. Jeho zásluhy o popularizaci české vexilologie ocenil r. 2000 Vexilologický klub udělením

Kongresového ocenění při příležitosti konání 2. českého národního vexilologického kongresu.

MARTYKÁN, Jaroslav

Ing. Jaroslav Martykán se narodil 14.7.1948. Vystudoval obor finance a úvěr na Vysoké škole ekonomické v Praze a nyní pracuje jako finanční manažer společnosti Škodaexport, a.s.

Je zakládajícím členem Vexilologického klubu a od r. 1976 (s výjimkou let 1990-1995) členem jeho výboru, nyní jako místopředseda. Má zájem o státní, městské, sportovní a další vlajky a prapory české provenience. V letech 1987-1988 organizoval celostátní soupis sportovních vlajek a praporů. Od r. 1997 rediguje anglicky psanou ročenku *Vexilokontakt*, pro kterou překládá nejpozoruhodnější studie publikované ve *Vexilogii*. V r. 1982 byl vyznamenán Čestným diplomem VK.

Ve zpravodaji, jehož byl v letech 1975-1983 redaktorem, publikoval řadu samostatných statí i seriálů o vlajkách osvobozenického hnutí, hlav států, španělských regionů apod. V číslech 40 a 41 otiskl svou objevnou studii Nástin nejstarší historie praporů a vlajek. Služebního pobytu v Turecku (1990-1994) využil k napsání série článků o historii tureckých vlajek. Publikuje i v zahraničních časopisech a zúčastnil se mezinárodních vexilologických kongresů v Curychu, Kapském Městě a Yorku.

MUCHA, Ludvík

Doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc., se narodil 29.6.1927. Vystudoval filozoficko-historickou fakultu Univerzity Karlovy. Do svého odchodu na zasloužený odpočinek přednášel kartografii a matematický zeměpis na přírodovědecké fakultě své Alma mater. Napsal řadu odborných kartografických prací a je členem několika domácích i zahraničních společností. Jako známý filatelista je autorem Atlasu známkových zemí, který se dočkal tří českých a také anglických vydání. V 90. letech inovoval vexilologický archiv České televize.

Je zakladatelem Vexilologického klubu, v jehož čele stojí od samého počátku, a zpravodaje *Vexilogie*. Práce na knize Celým světem (1958) ho přivedla do kontaktu s vexilologií, jíž se potom trvale věnoval a získané informace publikoval od r. 1966 v časopise Lidé a země. Jeho prostřednictvím navázal styky s ostatními zájemci o vlajky a spolu s nimi zorganizoval založení nejstarší vexilologické společnosti v bývalých socialistických zemích. Když pak navázal kontakty se zahraničními vexilology, otevřel české vexilogii okno do světa. Jeho zásluhy o vznik klubu a osobní přínos k rozvoji československé vexilogie byly oceněny při 10. výročí klubu Čestným diplomem VK, jakož i Kongresovým oceněním 1. českého národního vexilologického kongresu v r. 1996.

Kromě množství článků v klubovním zpravodaji vydal r. 1975 knížku Vlajky a znaky zemí světa, která se dočkala dalších dvou českých a čtyř anglických vydání, s Karlem Liškou pak vydal publikaci Klíč k našim městům (1979), zabývající se pečeti, znaky a vlajkami československých okresních měst. Navázal tak na soupis čs. městských vlajek, který organizoval a publikoval v letech 1978-1980. Zpracoval také vlajkovou přílohu pro 3. svazek Ilustrovaného encyklopedického slovníku (1982), uvedl termín vexilogie do české lexikografie a další vexilologická hesla do našich encyklopedií a slovníků.

SVOBODA, Zbyšek

PhDr. Zbyšek Svoboda se narodil 20.11.1932. Absolvoval filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor historie (obecné a československé dějiny). Do svého odchodu na odpočinek spravoval vexilologické sbírky Vojenského muzea v Praze. Svůj vojensko-historický zájem zaměřoval především na období konce 18. a na 19. století. Od r. 1992 je soudním znalcem v oboru vexilologie, uniformistiky, faleristiky a vojenských reálií.

Je zakládajícím členem Vexilologického klubu a členem jeho výboru od r. 1972. Vypracoval české vexilologické názvosloví (2. doplněné vydání vyšlo r. 2000 ve spolupráci se Střediskem vexilologických informací ing. P. Exnera) a navrhl vlajku a znak Vexilologického klubu. V r. 1985 zorganizoval společně s Miloněm Puršem Vexilologickou výstavu v ÚKDŽ na Vinohradech. Od r. 1991 je členem parlamentního podvýboru pro heraldiku a vexilologii a podílí se na schvalování a tvorbě nových městských a obecních praporů a vlajek; sám jich navrhl několik desítek. Odborně se podílel na tvorbě nových zákonů o státní symbolice (67/90 Sb., 102/90 Sb., 3/93 Sb.) a zákonů o státních vyznamenáních (104/90 Sb., 157/94 Sb.). V roce 1992 se aktivně účastnil kampaně za zachování dosavadní čs. vlajky i pro Českou republiku. Jeho přínos k aktivitám Vexilologického klubu byl r. 1982 oceněn Čestným diplomem.

Na stránkách klubovního zpravodaje *Vexilologie* publikoval především studie věnované československé a české státní symbolice a historicko-politickým okolnostem vzniku československé státní vlajky. Napsal seriál Vojenské historické prapory pro vojenský časopis Lidová armáda. Veřejnost jej také zná jako autora tří vexilologických publikací: Československá státní a vojenská symbolika (1991), Naši vojáci v zahraničí (1994) a Česká státní a vojenská symbolika/Czech State and Military Symbols (1996). Podílel se také na scénáři filmu Příběh prezidentské vlajky (1998).

TEJKAL, Jan

Mgr. Jan Tejkal se narodil 27.8.1973. Absolvoval filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a nyní se věnuje komunální vexilologii a heraldice profesionálně – řídí vlastní heraldickou kancelář Heraldická tvorba.

Členem Vexilologického klubu je od r. 1987 a je jedním ze současných nejaktivnějších přispěvatelů do zpravodaje *Vexilologie*. Specializuje se na regionální vexilologii a heraldiku severní Moravy, kde vedle popularizace a propagace těchto oborů (v letech 1997-1999 se podílel na 4 výstavách) i sám navrhuje krajské, městské a obecní symboly. Dosud vytvořil symboly pro více než 200 samospráv v České republice.

Zpracoval úvodní kapitolu a kresby znaků a praporů Ostravy a jejich 23 obvodů pro výpravnu publikaci Město Ostrava - Znaky a prapory (Ostrava 1997). Ve spolupráci s dr. Karlem Müllerem pak vydal Pečeti a znaky obcí českého Těšínska (1997) a Pečeti a znaky obcí na Hlučínsku (1999), zatímco Heraldickou mapu Hlučínska (1999) vydal sám. V současné době ukončil práci na publikaci Pečeti, znaky a prapory obcí okresu Jeseník. Články s vexilologickou a heraldickou tematikou publikuje v ústředním i regionálním tisku.

TENORA, Jiří

Ing. Jiří Tenora se narodil 19.3.1929. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a zabýval se zpracováním dat jako programátor, organizátor a učitel. Nyní užívá zaslouženého důchodu v Berlíně, kde od r. 1972 trvale žije.

Členem Vexilologického klubu se stal r. 1980, od r. 1990 se pak podílí na práci jeho výboru. Zájem o vlajky, kterým se systematicky věnuje od r. 1979, jej vedl v r. 1992 k založení tzv. Vlajkového kabinetu (Das Flaggenkabinett). Jeho dokonalá znalost francouzštiny, němčiny a ruštiny mu umožňuje, aby vydával komentované německé a francouzské překlady zákonů a nařízení o státních a regionálních vlajkách a znacích, především z oblasti bývalého SSSR. Od r. 1992 mu k tomu slouží zpravodaj *Das Flaggenkabinett informiert...* Jeho zájem se soustřeďuje na státní a regionální vlajky a vojenské a námořní vlajky, prapory a plameny. Je členem Německé vexilologické společnosti a spolupracovníkem dalších.

Pozoruhodnými návrhy na standardní vexilologickou informaci, vexilologický dokumentační systém a dalšími odbornými články obohatil obsah *Vexilologie* i zahraničních vexilologických bulletinů. Kompletní série o státních symbolech NDR (1984-1988) pak mladším autorům *Vexilologie* názorně ukázala, jak bádát o vlajkách a jak publikovat výsledky takového bádání. Jeho rozsáhlá publikační činnost byla 14.2.1987 oceněna Čestným diplomem VK. Svou bohatou teoretickou výbavu s úspěchem uplatnil při zpracování mnohojazyčné příručky „Odborné výrazy a stylistické konstrukce používané ve vexilologii“ (spolu s ing. Josefem Česákem, 1990), jakož i první části Vexilologického lexikonu – vexilologické společnosti a aktivity (spolu s ing. Petrem Exnerem, 1996). Publikuje pravidelně v řadě zahraničních časopisů a je vexilologickým poradcem několika německých nakladatelství. Zajišťuje vexilologický obsah ročenky Harenberg Lexikon der Gegenwart, Dortmund. V rukopise zůstaly dvě jeho práce – Die Welt der Flaggen – die Flaggen der Welt (1990) a studie o vojenských vlajkách armád Varšavské smlouvy. Ing. J. Tenora udržuje čilé mezinárodní styky, zúčastnil se mezinárodních vexilologických kongresů v Barceloně, Curychu, Varšavě, Kapském Městě i Victorii, jejichž program obohatil svými přednáškami.

TUREK-GREGOROVÁ, Eva

Eva Turek-Gregorová, Phil. Lic., se narodila 27.5.1941. Vystudovala historii umění na Univerzitě J.E. Purkyně v Brně a v současné době vede Státní sbírku trofejí Armádního muzea ve Stockholmu, kde žije od r. 1969.

Oborem jejího zájmu jsou především staré vojenské prapory, o nichž poutavě psala ve zpravodaji *Vexilologie* i přednášela na vexilologických kongresech; s obsahem jejích vystoupení se můžete seznámit v příslušných sbornících. O vojenských praporech napsala řadu článků do ročenky stockholmského Armémusea, vycházející pod jménem Meddelande. České problematice věnovala dvě samostatné publikace: Under false colours (1996) a Böhmiska fanor i Statens Troféksamling (1991), z nichž druhá je katalogem výstavy českých trofejí, kterou uspořádala r. 1992. Navštívila mezinárodní vexilologické kongresy v Curychu a Varšavě, kde s výsledky svého bádání seznámila i kolegy ze zahraničí.

TÝMA, Milan

Milan Týma se narodil 4.6.1953. Studoval meteorologii na Vojenské střední odborné škole v Novém Městě nad Váhem a nyní pracuje jako občanský zaměstnanec Armády ČR.

Od r. 1978 je členem Vexilologického klubu, kam jej přivedl zájem o vlajky nových států. Od začátku 90. let, kdy vstoupila v platnost právní úprava umožňující městům a obcím přijímat vlastní symboly, se začal zajímat o vlajky v okolí svého bydliště, tj. zejména na Českomoravské vrchovině. Tento jeho intenzivní zájem byl korunován

1.1.2000, kdy založil Regionální středisko vexilologie a heraldiky. To se zaměřuje na poradenství a navrhování obecních symbolů v regionu Vysočina, jakož i na konzultaci místních vyhlášek o jejich používání. Ve své činnosti tak Milan Týma využívá i heraldických poznatků, které získává jako člen Klubu pro českou heraldiku a genealogii; je také členem České numizmatické společnosti.

Vedle občasných příspěvků do klubovního zpravodaje publikuje od r. 1996 v regionálním tisku (Cesta Vysočiny, Havlíčkobrodský zpravodaj a Noviny Vysočiny).

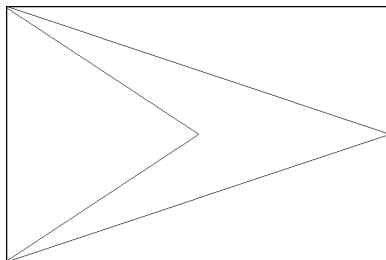
(Medailonky zpracoval Jaroslav Martykán)

ČESKÉ VEXILOLOGICKÉ KONGRESY

Mezinárodní vexilologické kongresy (International Congresses of Vexillology), pořádané Mezinárodní federací vexilologických společností (Fédération Internationale des Associations Vexillologiques) ve dvouletých intervalech, mají již dlouhou tradici. Vždyť ten příští, stockholmský v roce 2003, bude již dvacátý.

Čeští vexilologové se těchto kongresů zúčastňovali i před rokem 1989, poprvé v roce 1979, ale teprve v následujících letech mohla být jejich účast hojnější. První kongres, kterého jsem se zúčastnil, se konal v Curychu v roce 1993. Inspiroval mne k uspořádání setkání vexilologů v národním měřítku podobnému těm, které pořádali vexilologové v jiných státech. Po mnoha měsících rozvažování a přípravy programu, výběru vhodného termínu a obsahové náplně jednotlivých dnů kongresu a po konzultacích s výborem Vexilologického klubu byl termín a místo konání kongresu určeno na sobotu a neděli 18. a 19. května 1996 v Muzeu východních Čech v Hradci Králové.

Akce spojené s kongresem však začaly již v pátek odpoledne, kdy byla v prostorách muzea vernisáž výstavy Romana Klimeše „Státní symboly na území Československa od roku 1918“, a večer pak výborová schůze Vexilologického klubu. Samotný kongres začal v sobotu dopoledne první z jedenácti přednášek, které vyslechlo 34 vexilologů z České republiky i z dalších sedmi zemí. Nejdálčenějším účastníkem byl dr. Whitney Smith z USA. Večer byla slavnostní večere spojená s udělením Kongresové ceny, kterou obdržel zakladatel Vexilologického klubu doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc. V neděli dopoledne kongres skončil odbornými semináři. Všechny přednášky i informace o seminářích vyšly v téměř stostránkovém Sborníku přednášek, který účastníci kongresu dostali v roce 1997.

Vexilologický kongres nemůže nemít svou vlajku. Vlajku prvního kongresu jsem navrhl tak, aby spojovala symboly České republiky, Vexilologického klubu i města Hradec Králové. Její vzhled vychází z podoby vlajky České republiky doplněné žlutým stylizovaným písmenem V, prvním písmenem slova vexilologie, které má jednu z barev Hradce Králové a které navíc vytváří stejné členění listu, jaké má vlajka Vexilologického klubu.

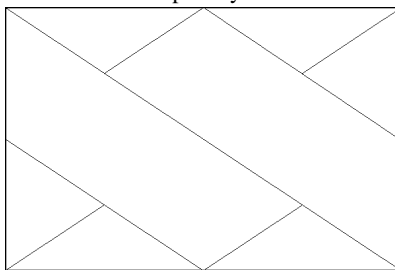
Úspěch prvního kongresu ospravedlnil úvahy o uspořádání dalšího. Výbor Vexilologického klubu rozhodl, že české kongresy se budou konat vždy v sudém roce a ve čtyřletých intervalech, aby nekolidovaly s kongresy mezinárodními, a že se budou konat mimo Prahu. Uspořádání kongresu je organizačně náročné a je potřeba, aby v místě konání kongresu byl člověk, který převezme hlavní tíhu organizačních prací. Organizace druhého českého kongresu se ujal Ing. Aleš Brožek z Ústí nad Labem, kde se také ve dnech 8. – 10. září 2000 druhý kongres konal.

Program kongresu v podstatě odpovídal scénáři hradeckého kongresu. Páteční vernisáž výstavy Ing. Aleše Brožka „Vexilologie známá-neznámá“ se odehrála v Muzeu města Ústí n.L. a vlastní jednání kongresu v areálu ústecké Univerzity J. E. Purkyně. Kongresu se zúčastnilo 20 českých vexilologů a dalších 18 vexilologů z Německa, Polska, Slovenska a Švédska, kteří vyslechli devět přednášek. Slavnostní večeře účastníků byla uspořádána ve stylové restauraci na hradě Střekově, jehož prohlídka večeri předcházela. V pořadí druhá Kongresová cena byla udělena

významnému českému vexilologovi a heraldikovi Jiřímu Loudovi, autorovi státního znaku České republiky. V rámci kongresu proběhlo také 9. setkání německých vexilologů. Ti měli vlastní program, avšak spolu s účastníky 2. ČNVK participovali na společném Česko-německém vexilologickém setkání. Na jeho pořadu byly 4 přednášky, po dvou za každou stranu. Kongresový sborník s přednáškami českých účastníků i přednáškami ze společného setkání vyšel již v rozsahu 130 stran a navíc osmi stránkami barevné přílohy.

Také vlajku druhého kongresu jsem navrhl tak, aby symbolizovala místo konání kongresu. Je tvořena modrým listem se dvěma propletenými krovkami. Červená krokev vychází z dolní poloviny žerďového a vlajíčního okraje a má vrchol ve středu horního okraje. Bílá obrácená krokev, která v žerďové části překrývá červenou krokev, vychází z horní poloviny žerďového a vlajíčního okraje a má vrchol ve středu dolního okraje. Poměr šířky k délce listu je 2:3. Počet krovek vyjadřuje pořadové číslo kongresu. Použité barvy jsou barvami české vlajky a odkazují na to, že se jedná o český vexilologický kongres.

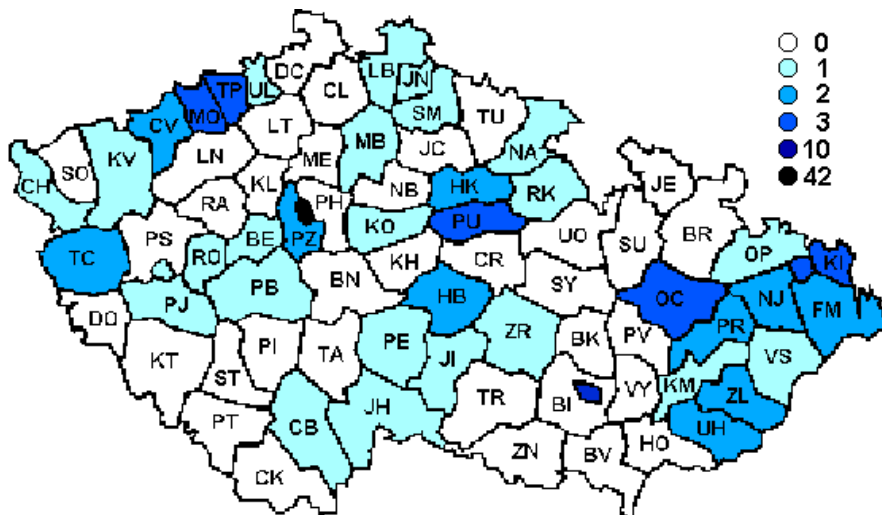
Třetí kongres se bude konat v roce 2004 pravděpodobně v Plzni, kde působí další význačný český vexilolog Karel Černý.

Petr Exner

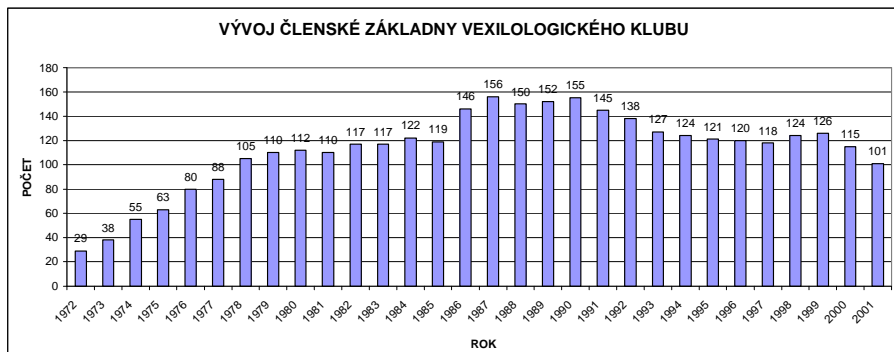
Mr. Petr Exner brings general information on Czech national congresses of vexillology taking place in towns of Hradec Králové (in 1996) and Ústí nad Labem (in 2000).

PŘÍLOHY

POČET ČLENŮ VK V OKRESECH ČESKÉ REPUBLIKY (2001)

10 členů bydlí v Brně, 42 v Praze

FOTOPŘÍLOHA

Při hledání obrázků pro tuto přílohu nás překvapilo, jak málo fotografií z historie Vexilologického klubu je k dispozici. Následující fotografie poskytli Petr Exner a Pavel Fojtík.

pex

První trojice fotografií je z výroční členské schůze konané dne 30. ledna 1982. Na první fotografii zleva Jaroslav Klement, Petr Hlaváček, Jiří Januš, Vladimír Liščák a Viktor Plíhal. Na druhé fotografii Karel Černý, Josef Hubka, Vít Kejla, Aleš Brožek a Peter Blažej. Za předsednickým stolem jsou (zleva) Aleš Brožek, Michael Kroupa, Jaroslav Martykán, Ludvík Mucha, Zbyšek Svoboda a Pavel Fojtík. V popředí Ladislav Hnát.

Tato fotografie je z výroční členské schůze, která se stala předchůdkyní českých vexilologických kongresů, protože byla součástí setkání českých vexilologů, a netradičně se konala v pražském hotelu Vítkov. Setkání bylo rozloženo do dvou dnů 14. a 15. února 1987. Na fotografii zleva Petr Exner, Pavel Pejcha, Ivan Henn(?), Jiří Januš, Miloň Purš a Pavel Fojtík.

Výborové schůze se konaly na různých místech, někdy i dost neútulných. V klubovně v Sabinově ulici č. 3 bylo prostředí příjemnější, ale i odtamtud jsme se později opět přestěhovali. Na snímku z 1. 2. 1997 zleva Zbyšek Svoboda, Petr Exner, Ludvík Mucha a Jaroslav Martykán.

Obvyklým místem pro konání výročních členských schůzí byl v letech 1991-1999 zasedací sál ve Vojenském historickém muzeu. Na snímku z výroční členské schůze dne 17. 5. 1997 sedí za předšednickým stolem zleva Aleš Brožek, Jaroslav Martykán, Pavel Fojtík, Jiří Tenora, Josef Hubka a Ludvík Mucha. V předu vlevo u stolu sedí Milan Týma.

Na fotografii z jednání výboru ze dne 1. 12. 2001 v Sabinově ulici č. 8 jsou zleva Pavel Fojtík, Jaroslav Martykán, Roman Klimeš (host), Peter Strašitřák (host) a Jiří Eichler.

Historicky první Kongresové ocenění získal na 1. českém národním vexilologickém kongresu v Hradci Králové předseda Vexilologického klubu Ludvík Mucha.

Držitelem Kongresového ocenění 2. českého národního vexilologického kongresu, který se konal v Ústí nad Labem, je přední český heraldik a vexilolog Jiří Louda.

PŘEHLED ČLENŮ VÝBORU VEXILOLOGICKÉHO KLUBU (1971-2001)

- Přípravný výbor ustavený dne 20.11.1971:** Aleš Brožek, Jiří Hlaváček, Ing. Petr Hlaváček, RNDr. Ludvík Mucha, Ing. Josef Česák (kooptován)
- Výbor VK zvolený na ustavující schůzi dne 29.1.1972:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, jednatel Aleš Brožek, zapisovatel Jiří Hlaváček, členové Ing. Josef Česák, Ing. Petr Hlaváček, PhDr. Zbyšek Svoboda
- Výbor VK zvolený dne 3.2.1973:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, jednatel a tiskový referent Aleš Brožek, zapisovatel Jiří Hlaváček, hospodář Pavel Fojtík, výtvarný referent Michael Kroupa, člen Ing. Josef Česák
- Výbor VK zvolený dne 6.3.1976:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, jednatel Pavel Pejcha, tiskový referent Ing. Jaroslav Martykán, hospodář Pavel Fojtík, zapisovatel Jiří Honcák, člen Ing. Josef Česák
- Výbor VK zvolený dne 11.2.1978:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, jednatel Pavel Pejcha, hospodář Pavel Fojtík, tiskový referent Ing. Jaroslav Martykán, zapisovatel dr. František Pícha, členové Ing. Aleš Brožek, Jiří Honcák
- Výbor VK zvolený dne 29.3.1980:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, CSc., 1. místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, 2. místopředseda a tisk. referent Ing. Jaroslav Martykán, jednatel Pavel Pejcha, hospodář Miloň Purš, zapisovatel Pavel Fojtík, externí členové Ing. Aleš Brožek, Ing. Michael Kroupa
- Výbor VK zvolený dne 30.1.1982:** předseda RNDr. Ludvík Mucha, CSc., 1. místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, 2. místopředseda Ing. Jaroslav Martykán, jednatel Pavel Pejcha, knihovník Pavel Fojtík, archivář Peter Blažej, člen pro styk s partnerskými kluby Miloň Purš, externí členové Ing. Aleš Brožek, Ing. Michael Kroupa
- Výbor VK zvolený dne 26.1.1985:** předseda doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc., 1. místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, 2. místopředseda Ing. Jaroslav Martykán, jednatel Pavel Pejcha, knihovník Pavel Fojtík, redaktor *Vexilologie* Ing. Aleš Brožek, programový referent Miloň Purš, archivář Peter Blažej, členové Ing. Michael Kroupa, CSc., Ing. Ladislav Hnát
- Výbor VK zvolený dne 31.3.1990:** předseda doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc., místopředseda PhDr. Zbyšek Svoboda, zapisovatel Pavel Pejcha, knihovník Pavel Fojtík, styk s OKD Miloň Purš, zahraniční styky Ing. Jiří Tenora, jednatel Ing. Ladislav Hnát, výkonný redaktor Ing. Aleš Brožek, výtvarný redaktor Ing. Michael Kroupa, CSc.
- Výbor VK zvolený dne 20.5.1995:** předseda doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc., místopředseda Ing. Jaroslav Martykán, jednatel Josef Hubka, tajemník pro kongresy Ing. Petr Exner, výkonný redaktor Ing. Aleš Brožek, hospodář (pokladník) Mgr. Pavel Fojtík, styk se zahraničím Ing. Jiří Tenora, členové PhDr. Zbyšek Svoboda, Jiří Eichler
- Výbor VK zvolený dne 10.9.2000:** předseda doc. RNDr. Ludvík Mucha, CSc., místopředseda Ing. Jaroslav Martykán, jednatel Josef Hubka, tajemník pro kongresy Ing. Petr Exner, výkonný redaktor zpravodaje *Vexilologie* Ing. Aleš Brožek, hospodář Mgr. Pavel Fojtík, styk s cizinou Ing. Jiří Tenora, zapisovatel Mgr. Jiří Eichler, člen PhDr. Zbyšek Svoboda

VÝROČNÍ ČLENSKÉ SCHŮZE VEXILOLOGICKÉHO KLUBU

DATUM	MÍSTO KONÁNÍ	POČET ČLENŮ VK *)	
		ÚČAST ČLENŮ A HOSTŮ	
29.01.1972	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici (ustavující schůze)	10+1	29
03.02.1973	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	12+3	38
02.02.1974	Salónek restaurace Na Chmelnici, Praha 3	19+1	55
01.02.1975	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	16	63
06.03.1976	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	16+1	80
19.02.1977	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	16+2	88
11.02.1978	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	16+3	105
17.03.1979	Vojenské muzeum Praha 3	24+1	110
29.03.1980	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	21	112
31.01.1981	Kulturní středisko OKD Praha 3, Na Chmelnici	27	110
30.01.1982	Klubovna č. 5 a 6 Ústředního kulturního domu železničářů, Praha 2	30+3	117
19.02.1983	Klubovna č. 6 Radiopaláce, Vinohradská 40, Praha 2	25+2	117
28.01.1984	Klubovna č.15 Ústředního kulturního domu železničářů, Praha 2	32+1	122
26.01.1985	Klubovna č. 5 a 6 Ústředního kulturního domu železničářů, Praha 2 (výstavka)	34+3	119
01.02.1986	Klubovna č.15 Ústředního kulturního domu železničářů, Praha 2	34+2	146
14.02.1987	Hotel Vítkov, Praha 3 (spojeno s vexilologickým seminářem)	37+2	156
12.03.1988	Zasedací místnost OKD Praha 3, Kalininova 53	26+1	150
28.01.1989	Klubovna č.15 Ústředního kulturního domu železničářů, Praha 2	35+3	152
31.03.1990	Zasedací místnost OKD Praha 3, Kalininova 53	23	155
22.06.1991	Vojenské muzeum Praha 3	23	145
06.06.1992	Vojenské muzeum Praha 3	14	138
27.03.1993	Vojenské muzeum Praha 3	22	127
26.03.1994	Vojenské muzeum Praha 3	29+3	124
20.05.1995	Vojenské muzeum Praha 3	18+1	121
18.05.1996	Penzion U Zezuláků, Hradec Králové (1.ČNVK)	25	120
17.05.1997	Vojenské muzeum Praha 3	27+4	118
16.05.1998	Vojenské muzeum Praha 3	26+1	124
15.05.1999	Vojenské muzeum Praha 3	26	126
10.09.2000	Univerzita J.E.Purkyně Ústí nad Labem (2.ČNVK)	20	115
26.05.2001	Klubovna Klubu přátel Žižkova, Sabinova 8, Praha 3	21	101

*) V letech 1972 – 1992 se uvádějí českoslovenští členové, od roku 1993 jen čeští. Počet členů je vztažen k 1.1. příslušného roku.

pex, pf, lm

SEZNAM SOUČASNÝCH A NĚKDEJŠÍCH ČESKÝCH ČLENŮ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU 1972-2001

Jméno, titul	*	Členem od Čl. v letech	Bydliště
Albrecht František	1931	1977 – 1997	Hradec Králové
Albrechtová Jindra	1932	1972	Hradec Králové
Baar Vladimír dr. CSc.	1953	1973	Štramberk
Baruch Antonín dr.	1957	1995	Havířov
Baroch Miroslav	1954	1986 – 2000	Praha
Bartoš Bořek	1953	1979 – 1987	Borohrádek
Bartoš Karel	1942	1974 – 1990	Roztoky u Prahy
Bartoš Miroslav mgr.	1938	1977	Praha
Benda Jaromír	1930	1973 – 1974	Pačejov
Benda Zdeněk	1974	1999 – 2001	Kuřim
Bílý Jiří L. dr.	1952	1976	Brno
Bína Jan dr.	1946	1984 – 1990	Brno
Biňovec Karel ing.	1956	1986 – 1991	Varnsdorf
Blažej Peter mgr.	1960	1978 – 1986	Luka u Toužimě
Branberger Robert	1947	1979	Praha
Brech Petr		1979 – 1979	Nový Bydžov
Brožek Aleš ing.	1952	1972	Ústí nad Labem
Burda Petr	1964	1998	Tachov
Butta Štěpán	1957	1986	Havířov
Císař Petr	1940	1978 – 1981	Praha
Cvach Karel		1977 – 1977	Písek
Čamra Michal	1960	1976 – 1979	České Budějovice
Čepelák Ivan	1947	1985 – 2001	Opava
Černý Karel	1953	1976	Plzeň
Černý Miroslav	1930	1973 – 1976	Praha
Černý Oldřich	1951	1972	Litvínov
Černý Pavel R. dr.	1947	1974 – 1983	Nymburk
Česák Josef ing.	1921	1972	Turnov
Češka Jan	1946	1985 – 1997	Česká Lípa
Dobeš Ladislav ing.	1928	1986 – 1998	Olomouc
Doležal Josef	1946	1972	Litovel
Doležal Miroslav mgr.	1957	1973	Praha
Dosedla Miroslav	1943	1979 – 1993	Brno
Dospiva Pavel	1966	1977 – 1980	Nymburk
Duba František	1946	1976 – 1987	Havlíčkův Brod
Dušek Bohumil	1926	1978 – 1997	Karlovy Vary
Dvorný Valdemar ing.	1929	1972	Rychnov n. Kněžnou
Dvořák Jan	1953	1986	Praha

Eichler Jiří mgr.	1974	1994	Praha
Eliáš Miroslav	1953	1987 – 1995	Praha
Erban Vladimír ing.	1959	1986	Holice
Erhart Gustav dr.		1993 – 1998	Praha
Exner Petr ing.	1950	1977	Hradec Králové
Fajt Jindřich mgr.	1958	1988	Rokycany
Ferus Zdeněk	1927	1983 – 1986	Karviná
Fikar Jaroslav	1951	1986	Přibyslav
Fischer Pavel	1949	1976	Hranice
Fišera Bedřich K.		1983 – 1988	Praha
Fojtík Pavel mgr.	1954	1972	Praha
Grebeň Vít	1984	1999	Zlechov
Hampl Josef	1945	1982	Krupka
Hamšík Pavel	1945	1976	Luhačovice
Hanuš Marek	1975	1995 – 1998	Brno
Hanuš Martin	1972	1987	Náchod
Henn Ivan	1954	1979	Praha
Hlaváček Jiří	1927	1972 – 1987	Praha
Hlaváček Petr ing.	1939	1972	Praha
Hnát Ladislav ing.	1936	1977	Praha
Holas Petr	1983	1993	Praha
Holešínský Josef	1945	1987	Brno
Holý Ladislav		1996 – 1997	Hradec Králové
Honcák Jiří dr.	1954	1972 – 1987	Praha
Horáček Antonín	1946	1976	Praha
Houška Tomáš	1964	1978 – 1980	Praha
Hovorka Ladislav	1946	1990 – 1994	Praha
Hrdina Zdeněk dr.	1959	1987	Kadaň
Hrdlička Petr	1970	1980 – 1988	Trutnov
Hrdý Josef ing.	1932	1989	Brno
Hrkal Ludvík	1930	1974 – 1976	Praha
Hruška Josef	1947	1987 – 1998	Jáchymov
Hřebík Roman	1966	1980 – 1980	Ústí nad Labem
Hubálek Karel	1954	1998	Praha
Hubka Josef	1964	1979	Praha
Hýbl Milan	1961	1987 – 1998	České Budějovice
Chalupa Jiří	1966	1981 – 1985	Rýmařov
Chodějovský Josef	1953	1990 – 1992	Neratovice
Chochola Martin	1972	1996 – 1999	Olomouc
Jahn František	1947	1982 – 1984	Prostějov
Januš Jiří	1950	1972 – 1988	Kladno
Jarolím Evžen mgr.	1911	1977 – 1993	Karviná
Jarušek Jaroslav	1965	1982	Praha
Jelínek Radovan mgr.	1968	1995	Praha

Jelínek Václav	1924	1986	Praha
Jelínek Zdeněk dr.	1932	1976	Praha
Jičínský Petr	1972	1989 – 1992	Třebíč
Jungmann Jaroslav	1954	1979 – 1986	Písek
Kadaně Jiří	1950	1978 – 1979	Kalenice
Kadlec Gustav ing.	1955	1987	Dašice
Kalivoda Václav	1942	1972 – 1978	Zdemyslice
Kameš Slavomír	1946	1986 – 1987	Ústí nad Labem
Kaňovský Otakar	1935	1996	Velehrad
Kejla Vít ing.	1964	1979 – 1992	Rakovník
Kesl Pavel	1960	1984 – 1989	Praha
Klauš Ladislav	1957	1973 – 1978	Praha
Klejzar Vladimír	1950	1976	Starý Kolín
Klement Jaroslav	1935	1972 – 1986	Karlovy Vary
Klimeš Roman	1948	2001	Praha
Kohlíček Václav ing.	1972	1992	Ořech
Kolařík Leopold	1925	1972 – 1990	Brno
Kolda Jiří ing.	1962	1979	Chrastava
Komenda Karel	1929	1976 – 1976	Praha
Kopřivová Vlasta	1950	1990	Praha
Koranda Stanislav	1930	1972 – 1975	Štáhlavy
Kos Roman dr.	1945	1973 – 1981	Brno
Kottner František	1928	1974 – 1985	Horní Slavkov
Kozel Mojmír dr.	1957	1986	Jirkov
Krajčí Ján dr.	1971	1986 – 1988	Ivančice
Krajčí Petr	1955	1973 – 1985	Praha
Krejčík Jiří	1949	1997	Praha
Kripner Jaromír	1940	1976	Praha
Kročka Antonín	1952	1976 – 1979	Cheb
Krouman Josef P.		1972 – 1972	Praha
Kroupa Michael ing. CSc.	1951	1972 – 1991	České Budějovice
Křepelka Václav	1949	1994	Nekvasovy
Křivánek Josef	1964	1987 – 1991	Studénka
Kučera František ing.	1945	1978 – 1988	Benešov
Kučera Štěpán	1947	1999	Kamenice nad Lipou
Kučař Jan ing.	1949	1972 – 1993	Bratislava
Kuchyňa Roman	1963	2000	Dolní Cerekev
Kuklová Eva ing.	1941	1977 – 1985	Praha
Kukolová Anna		1972 – 1972	Ostrava
Laně Martin	1968	1982 – 1984	Praha
Landergott Josef dr.	1951	1977 – 2000	Praha
Lanzdorf Petr	1947	1976 – 1984	Cheb
Lichý Jan	1971	1996 – 1999	Pardubice
Liščák Vladimír dr. CSc.	1954	1978	Praha

Louda Jiří	1920	1972	Olomouc
Lövinger Jan	1942	1976 – 1976	Chodov u Karl. Varů
Mairovský Tomáš	1957	1974 – 1979	Praha
Mann Leoš ing.	1968	1983	Brno
Marček Michal ing.	1951	1998 – 1999	Praha
Marek Ivan ing.	1951	1982 – 1999	Praha
Martykán Jaroslav ing.	1948	1972	Praha
Mašek Břetislav	1940	1972	Mladá Boleslav
Mašek Ladislav	1942	1980 – 1983	Praha
Mazurek Jindřich ing.		1972 – 1972	Doubrava u Karviné
Menšík David	1971	1987 – 1989	Brno
Miller Zdeněk	1954	1982 – 1986	Kláštorec nad Ohří
Mjalovský Vladimír	1939	1999	Teplice
Mladý Jiří	1965	1981 – 1990	Mnichovice
Mojdl Lubor ing.	1944	1988	Frýdek-Místek
Mucha Ludvík doc. dr. CSc.	1927	1972	Praha
Mužík Zdeněk ing.	1929	1975	Praha
Nádeník Zdeněk	1952	1986 – 2001	Plzeň
Nebřenský Jan dr.	1952	1975	Praha
Nehoda Josef	1954	1979 – 1985	Hořice v Podkrkonoší
Němec Miloš	1941	1983	Pardubice
Nenáhla Václav	1950	1982	Dobříš
Nohejl Stanislav	1937	1987	Praha
Novák Pavel dr.	1945	1972	Praha
Novotný Jaromír	1967	1990	Štětí
Novotný Jiří	1924	1986	Brno
Ondřeka Edmond mgr.	1938	1974	Český Těšín
Orság Milan dr.	1952	1986 – 1990	Vsetín
Pacholík Vilém dr.	1938	1985 – 1985	Praha
Palát Pavel prom. ped.	1941	1986	Dolní Břežany
Parma Tomáš	1971	1987 – 1991	Brno
Parůžek Roman	1967	1998	Ostrava
Patera Jiří	1935	1986	Praha
Pavlát Jiří ing.	1921	1982 – 1995	Praha
Pejcha Pavel mgr.	1955	1975 – 1991	Ješkov
Peták Jiří ing.	1949	1984 – 1990	Praha
Pícha František dr.	1951	1977	Brno
Piňos Jiří ing. dr.	1936	1977 – 1994	Brno
Pípal Josef	1933	1986 – 1992	Cheb
Pitucha Vít	1930	1976	Frenštát p.Radhoštěm
Plíhal Viktor	1953	1981	Železný Brod
Poledníček Zdeněk		1972 – 1974	Třebíč
Poliak Aleš	1953	1984 – 1988	Litoměřice
Potůček Jan	1896	1972 – 1972	Brno

Pražák František J.	1923	1972 – 1973	Přerov
Procházka Ctirad dr.	1929	1972 – 1994	Boskovice
Procházka Rostislav	1955	1986	Přerov
Prokop Vladimír	1960	1986 – 1990	Sokolov
Příkryl Roman mgr.	1957	1980 – 1982	Praha
Purš Miloň	1930	1979 – 1991	Praha
Pytlíková Marie	1948	1972 – 1975	Vodňany
Raab Roman mgr.	1970	1997	Třinec
Raška Karel		1972 – 1972	Ostrava
Rech Lubomír ing.	1960	1985 – 1992	Praha
Richtar Antonín	1921	1976 – 1993	Ostrava
Rumpel Petr	1964	1989 – 1990	Bohumín
Rusek Miroslav	1948	1984	Velká Polom
Ryneš Václav dr.	1909	1972 – 1979	Praha
Řezníček Dušan	1931	1978 – 1983	Ostrava
Sadílek Tomáš	1946	1986	Praha
Sedláček František ing.	1943	1975 – 1981	Praha
Sedláčková Zuzana dr.	1967	1999	Praha
Seebauer Felix	1921	1985	Brno
Semotam Lambert	1949	1979 – 1994	Zlín
Semrád Otto	1944	1973 – 1976	Jihlava
Schildberger František dr.	1952	1972 – 1988	Hradec Králové
Schröterová Alena	1953	1989 – 1990	Plzeň
Simandl Pavel	1973	1988	Velké Meziříčí
Skála Karel dr.		1972 – 1974	Praha
Slaný Luboš	1929	1987 – 1993	Jeseník
Slugeň Antonín	1949	1997	Kroměříž
Smetanová Alena dr.	1945	1978 – 1984	Praha
Smotlacha Vladimír dr.	1926	1972 – 1976	Praha
Sochor Josef	1972	1989 – 1994	Most
Sojka Vladimír	1957	1986	Cerhovice
Soukup Josef	1961	1988 – 2001	Pardubice
Spitz Erich dr. CSc.	1920	1986 – 1993	Karviná
Starý Jaroslav	1945	1977 – 1978	Zlín
Steun Eduard	1946	1981 – 1991	Vilémov u Šluknova
Strnad Miroslav	1958	1986 – 1988	Nymburk
Svoboda Petr	1961	1986 – 1989	Brno
Svoboda Zbyšek dr.	1932	1972	Praha
Svobodný Petr dr.	1958	1975 – 1993	Praha
Šablatura Jiří ing.	1952	1986 – 1998	Čáslav
Šafařík Viktor	1965	1986 – 1989	Praha
Šatava Leoš dr. CSc.	1954	1990 – 1992	Praha
Šefrna Miloslav	1941	1978	Most
Ševčíková Jarmila	1924	1976	Zlín

Šilha Vladimír dr.	1946	1976	Praha
Šilháček Karel	1942	1987	Třeboň
Šimek Jiří	1933	1987 – 2001	Teplice
Škňouřil Evžen ing.	1952	1986 – 1991	Frydlant v Čechách
Škrabal Miroslav ing.	1928	1993	Praha
Šnajdr Lumír	1959	1979 – 1984	Praha
Šobr Zdeněk	1937	1999	Olomouc
Špaček Karel dr.	1942	1972 – 1984	Zámělč
Štěpánek Petr	1944	1972 – 1975	Špindlerův Mlýn
Štěpanovský Richard	1944	1986	Karlovy Vary
Štochl Pavel dr.	1956	1976	Praha
Švoma Jaroslav dr.	1951	1979 – 1984	Žďár nad Sázavou
Tejkal Jan mgr.	1973	1987	Ostrava
Tenora Jiří ing.	1929	1980	Berlin
Tetur Vladimír dr.	1967	1982 – 1998	Praha
Tichý Petr	1974	1998 – 2001	Vlašim
Tobiška Stanislav	1924	1989 – 1990	Choceň
Tománek Miloslav ing.	1958	1987 – 1988	Jihlava
Tomsa Jan dr.	1961	1993	Praha
Tulach Pavel		1998 – 2000	Praha
Tůma Josef	1949	2001	Teplice
Týma Milan	1953	1978	Jitkov
Ulč Karel	1946	1977 – 1979	Praha
Urban Zdeněk	1950	1974	Stříbro
Uvíra Miroslav	1946	1976	Valašské Meziříčí
Valda Jiří	1945	1987 – 1988	Málinec
Vanický Petr	1970	1984 – 1986	Choceň
Vejrosta Pavel ing.	1961	1986 – 1987	Nedvědice
Veselý Petr		1999 – 2000	Kladno
Veselý Petr ing.	1951	1983	Ostrava
Vladík Martin	1967	1985	Brno
Vlachovský Aleš		1998 – 1999	Tanvald
Vobecký Rudolf	1922	1972 – 1975	Nová Ves
Vodák Vilém	1951	1973 – 1982	Jihlava
Voříšek Václav	1946	1973 – 1981	Plzeň
Votruba Tomáš	1953	1974 – 1978	Praha
Vrbka Josef	1906	1972 – 1975	Praha
Walter Vilém	1947	1989	Brno
Wierer Alfréd Ch.	1924	1982 – 1983	Praha
Wotke Richard ing.	1944	1973	Brno
Zachař Pavel	1950	1996	Praha
Zajíc Jan	1929	1987 – 1990	Opava
Zajíček Václav dr.	1954	1977 – 1987	Praha
Zástěra František	1947	1982	Praha

Zdvihalová Kateřina	1975	1989 – 1990	Kladno
Zedník Vladimír	1930	1982	Praha
Zemánek Jiří	1922	1983 – 1983	Český Šternberk
Zenger Zdeněk M. dr.	1913	1978 – 1987	Praha
Zilynskyj Bohdan dr.	1954	1977 – 1983	Praha
Zima František ing.	1960	1981	Aš
Zöfl Josef	1945	1989 – 1995	Litomyšl
Zoubek Vladimír dr.	1952	1981	Praha
Zoufal Roman ing. CSc.	1933	1983	Praha
Zrzavý Jan dr.	1964	1987	České Budějovice
Žofka Jindřich	1952	1981	Most

Poznámka: **tučně** jsou psáni současní členové VK (stav k 31.12.2001)

Im, -hj-

SEZNAM SOUČASNÝCH A NĚKDEJŠÍCH ČESKÝCH KOLEKTIVNÍCH ČLENŮ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU 1972-2001

Název instituce	Sídlo
Aviation Fan Club	Praha
Česká genealogická a heraldická společnost	Praha 5
Česká televize – spisový archiv	Praha 4
Česká tisková kancelář – dokumentační redakce	Praha 1
Československý rozhlas – ústřední studijní knihovna	Praha 2
Filozofická fakulta UK – knihovna katedry pom. věd historických	Praha 1
Heraldická společnost v Praze	Praha 6
Historický ústav Armády ČR	Praha 3
Historický ústav AV ČR	Praha 9
Interflag spol. s r.o.	Lomnice nad P.
Klub genealogů a heraldiků Ostrava	Ostrava
Klub pro českou heraldiku a genealogii	Praha 3
Klub sběratelů kuriozit	Praha 6
Klub sběratelů papírových platidel	Praha
Libea spol. s r.o.	Liberec
Moravská genealogická a heraldická společnost	Brno
Muzeum revolučních bojů a osvobození	Ostrava
Muzeum těžby a zpracování zlata – Heraldická sekce	Jílové u Prahy
Národní muzeum – knihovna	Praha 1
Okresní muzeum a galerie	Klatovy
Severočeská vědecká knihovna	Ústí nad Labem

Soleta signum spol. s r.o.	Praha 4
Státní knihovna ČSR	Praha 1
Státní oblastní archiv Opava	Opava
Státní ústřední archiv – knihovna	Praha 1
Státní vědecká knihovna Hradec Králové	Hradec Králové
Státní vědecká knihovna Kladno	Kladno
Státní vědecká knihovna Liberec	Liberec
Státní vědecká knihovna Olomouc	Olomouc
Státní vědecká knihovna Plzeň	Plzeň
Svaz českých filatelistů – námětová sekce Heraldika	Praha 1
Škoda Plzeň – odbor propagace	Plzeň
Uměleckoprůmyslové muzeum – knihovna	Praha 1
Univerzitní knihovna	Brno
Úřad předsednictva vlády – knihovna a dokumentace	Praha 1
Zeměpisné sdružení	Brno

Poznámka: **tučně** jsou psáni současní kolektivní členové VK (stav k 31.12.2001)

lm,-hj-

SEZNAM ZAHRANIČNÍCH ČLENŮ VEXILOLOGICKÉHO KLUBU V LETECH 1972-2001 (VČETNĚ SLOVENSKA)

Jméno, titul	Město	Stát
Alexy Zdenko G. ing.	Bratislava	Slovensko
Babják Martin ing.	Bratislava	Slovensko
Baert Roger	Bruxelles	Belgie
Barr James A.	Stockton	USA
Basov Aleksandr Nikodimovič	Minsk	Bělorusko
Beaudoin François	Outremont	Kanada
Beblowski Andrzej ing.	Warszawa	Polsko
Bezák Ján ing.	Bratislava	Slovensko
Bodnár Andrej ing.	Banská Bystrica	Slovensko
Bodnár Marcel	Košice	Slovensko
Bonasewicz Andrzej dr.	Warszawa	Polsko
Bruck Werner	Berlin	Německo
Caret Roland	Paris	Francie
Dersziová Gabriela	Bratislava	Slovensko
Dreyer Emil dr.	Zollikofen	Švýcarsko
Flicher André	Dreux	Francie
Ford John	Crowborough	Velká Británie
Freyer Johannes	Taucha	Německo
Frommhold Bernd	Dresden	Německo
Golubič Pavel mgr.	Slovenské Pravno	Slovensko

Günther Erwin	Limbach	Německo
Hesmer Karl-Heinz	Soest-Deiringsten	Německo
Jacobs Rainer	Hamburg	Německo
Jilek Wolfgang dr.	South Delta	Kanada
Junge Volker	Kiel	Německo
Kaye Mason E.	Portland	USA
Kerak Štefan	Bratislava	Slovensko
Küick Friedrich	Rechtenfleth	Německo
Kunerle Alfons	Hönow	Německo
Kurasov Jurij Michajlovič	Volgograd	Rusko
Kurkov Ivan Michajlovič	Minsk	Bělorusko
Le Roy Jean	Rosay	Francie
Lepešinskij Leonid Leonidovič	Moskva	Rusko
Lisický Mikuláš dr.	Stupava	Slovensko
Luetić Josip dr.	Dubrovnik	Chorvatsko
Lugli Pier Paolo ing.	Modena	Itálie
Lukša Aloizs	Riga	Lotyšsko
Lykov Igor Je.	Brovary	Ukrajina
Magula Štefan ing.	Trnava	Slovensko
Majstër Azij Arkadjevič	Kyjiv	Ukrajina
Malyj Vladimir Grigorjevič	Volgograd	Ukrajina
Mattern Günter dr.	Liestal	Švýcarsko
Miller Jan	Warszawa	Polsko
Nanowski Janusz	Kraków	Polsko
Nöel Jean Claude	Chalon sur Saône	Francie
Nôta Jozef	Bratislava	Slovensko
Ollé i Casals Jaume	Reus	Španělsko
Paška Marián	Piešťany	Slovensko
Prikryl Lubomír Viliam dr.,CSc.	Žilina	Slovensko
Püspöki Nagy Péter dr.	Bratislava	Slovensko
Rabbow Arnold dr.	Braunschweig	Německo
Ridenfeldt Jan	Stockholm	Švédsko
Rimovský Adam	Galanta	Slovensko
Samolewicz Endrik	Berlin	Německo
Schurdel Harry Dieter	Hannover	Německo
Sivera Drahoslav	Košice	Slovensko
Skorupski Jacek	Warszawa	Polsko
Sokolov Vladislav Alexandrovič	Saratov	Rusko
Starodubcev Nikolaj	Doněck	Ukrajina
Steiner Ervín	Bratislava	Slovensko
Stelter Ralf	Hattingen	Německo
Strašifták Peter	Galanta	Slovensko
Strelcov Leonid Nikolajevič	Oděsa	Ukrajina
Šlachta Mojmír dr.	Gbely	Slovensko
Tarnovskij Oleg Ivanovič DrSc.	Moskva	Rusko

Tinin Ivan Grigorjevič	Dubovka	Rusko
Topoľovský Václav	Bratislava	Slovensko
Turek-Gregorová Eva lic.	Stockholm	Švédsko
Usačov Arij Alexandrovič	Moskva	Rusko
Vadbolskij Michail Nikolajevič	Tbilisi	Gruzie
Visser Derkvillem jr.	Amsterdam	Nizozemsko
Walterstein Josef	Zlaté Moravce	Slovensko
Wrona Jerzy dr.	Kraków	Polsko
Zeiler Ulrich	Leipzig	Německo

Poznámka: **tučně** jsou psáni současní zahraniční členové VK (stav k 31.12.2001)

lm, -jm-, abr

SEZNAM ZAHRANIČNÍCH INSTITUCÍ, S NIMIŽ REALIZOVAL VEXILOLOGICKÝ KLUB VÝMĚNU PUBLIKACÍ V LETECH 1972-2001

Název	Město	Stát
Associació Catalana de Vexil·lologia	Barcelona	Španělsko
Association Française d'Études Internationales de Vexillologie	Paris	Francie
The Canadian Flag Association	Toronto	Kanada
Centre Belgo-Européen d'Études des Drapeaux	Ottignies	Belgie
Centro Italiano Studi Vessillologici	Gavirate	Itálie
Deutsche Gesellschaft für Flaggenkunde e.V.	Achim	Německo
Deutsche heraldische Gesellschaft	Wiesbaden	Německo
Fachgruppe Heraldik „Schwarzer Löwe“	Leipzig	Německo
The Flag and Banner	Vancouver	Kanada
The Flag Design Center	San Diego	USA
The Flag Institute	York	Velká Británie
The Flag Research Center	Winchester	USA
Flag Research Center of Sri Lanka	Panadura	Sri Lanka
Flag Society of Australia Inc.	Burwood East	Austrálie
Das Flaggenkabinett	Berlin	Německo
Heraldica Slovenica	Ljubljana	Slovensko
The Heraldry and Vexillology Society of Malta	Zejtun	Malta
Instituto Madrileño de Vexilología	Madrid	Španělsko
Kevarzhe Vanniellouriezh Vreezh	Sant-Brieg	Francie
Nederlandse Vereniging voor Vlaggenkunde	Almere	Nizozemsko
New Zealand Flag Association	Kaipoi	Nový Zéland
Nordisk Flaggsselskap	Aitoo	Finsko
North American Vexillological Association	Trenton	USA

Partioheraldikot r.y.	Turku	Finsko
Polskie Towarzystwo Weksylologiczne	Warszawa	Polsko
Privolžskij klub veksillologii	Saratov	Rusko
Rossijskij Centr flagověděníja i geraldiki	Engels	Rusko
Sociedad Española de Vexilología	Madrid	Španělsko
Société Française de Vexillologie	Paris	Francie
Southern African Vexillological Association	Pinegowrie	Jihoafriká rep.
Stichting voor Banistiek en Heraldiek	Muiderberg	Nizozemsko
Slovenská genealogická a heraldická spoločnosť	Martin	Slovensko
Slovenská kartografia	Bratislava	Slovensko
Societas vexillologica belgica	Bruxelles	Belgie
Štátna vedecká knižnica	Košice	Slovensko
Textilanka	Gajary	Slovensko
Ukrajinske Heraldyczne Towarzystvo	Lviv	Ukrajina
Univerzitná knižnica	Bratislava	Slovensko
The Vexillological Society of Ireland	Blackrock	Irsko
Vlaggen Dokumentatie Centrum Nederland	Amsterdam	Nizozemsko
World Vexillological Institute	Bonn	Německo
Zászlókutató Intézet	Budapest	Maďarsko

lm, -jm-, abr

VEXILOLOGIE (ISSN 1211-2615) – the journal of the Vexillological Club, CZ-130 00 Prague 3, Pod lipami 58, The Czech Republic. Editor-in-chief Aleš Brožek. Editorial Board A. Brožek, J. Eichler, P. Exner, P. Fojtík, J. Hubka, J. Martykán, L. Mucha, Z. Svoboda and J. Tenora. Artwork Petr Exner. English translations Darina Martykánová.

April 2002

No. 123

VEXILOLOGIE (ISSN 1211-2615) - zpravodaj Vexilologického klubu, 130 00 Praha 3, Pod lipami 58. Výkonný redaktor ing. Aleš Brožek. Toto číslo pripravila redakční rada ve složení ing. A. Brožek, mgr. J. Eichler, ing. P. Exner, mgr. P. Fojtík, J. Hubka, ing. J. Martykán, doc. dr. L. Mucha, CSc., dr. Z. Svoboda a ing. J. Tenora. Výtvarně spolupracoval ing. Petr Exner. Anglické překlady Darina Martykánová.

Duben 2002

č. 123

VODOROVNĚ: A. Africký sudokopytník podobný žirafě; **2. část tajenky;** stát USA. – B. Kukačkovitý pták; kulečnickový výraz; autor československé vlajky; hlas hýkavce; systém mikroprocesorů (angl.). – C. Arktická kotlinka; zbavit se něčeho (angl.) ; ve svém bytě; komunistická strana Slovenska; tropická pnoucí dřevina. – D. Iniciály zakladatele Vexilologického klubu; římský vojevůdce a konzul, který zavedl v římském vojsku vexillum; nota; nejmenší část hmoty. – E. Nádobí (slov.); opak světla; – **3. část tajenky;** konec (angl.) ; ta i ona. – F. Útes (angl.) ; reakce na náhlé podráždění organismu; padesát jedna; tvůrce termínu “vexilologie” ; 1049. – G. Sedadlo (angl.) ; mužské jméno; dívčí jméno; německá firma v Ludwigsfelde; dobrá (expr.). – H. Značka kosmetiky; asijský stát mající na vlajce měsíc v úplňku; naskočí na čele po nárazu; část oceánu (slov.). – I. Podiv; dusíkatá látka; jméno feny; cesta (angl.) ; povzdech. – J. Obilnina; řecký hrdina, který se vydal pro zlaté rouno; severské zvíře; zvuk zvonku; škůdce v ovoci. – K. Polynéský opojný nápoj; iniciály českého herce; Litva bez samohlásek; domácí Dorota; tradiční barva afghánských praporů (jako příslovce). – L. Šereda; lenochod tříprstý; Heyerdalův člun; radostné zvolání; Čapkovo drama; hranice. – M. Město v Peru; latinská hra v kostky; zkratka naší republiky; nebo (angl.) ; biblická postava; předložka; iniciály křesťanů jménem prezidenta Roosevelta. – N. Český sochař; Spojené státy (angl.) ; slabika smíchu; nejvyšší autorita církevní i světská v islámských zemích; erika; výkřik. – O. Evropanka; iniciály českého skladatele; **5. část tajenky;** ten; obvyklá koncovka českých sloves. – P. Značka bývalé rakouské měny; základní kurz; výstup jediného pěvce; hrozba středověku; měkký kov; pásovec (á=a). – Q. Dětský pozdrav; **4. část tajenky;** chem. zn. síry. – R. Oddělení nemocnice; americký generál z války Severu proti Jihu; jihočeská polévka s houbami; židovská povátná kniha; zkratka domu kultury. – S. Jarní měsíc; opak líce; nota; iniciály postavy románu J. Š. Baara; plošné míry; netopýr (angl.) ; zkr. úrodného území v Podunajské nížině na Slovensku. – T. Chem. zn. kyslíku; jarní květina; předložka (angl.) ; pro co; vůdčí myšlenka. – U. Kam? (rus.) ; revoluční strana v Rusku; rákos (angl.) ; nula; římská mince; poloměr; zpěvná slabika. – V. Cizí ženské jméno; značka čs. letadel; místo konání I. mezinárodního vexilologického kongresu; pobídka. – X. Část závodu; jméno koně – modelu J.V. Myslbeka; školní kroužky ruštiny; český tvůrce esperantské vexilologické terminologie. – Y. **1. část tajenky;** nosovka; známý český herec (Hugo) ; stará šachová figura; sladkovodní ryba; česká taneční skupina; poznávací značka Rakouska. – Z. Chem. zn. cínu; ne dlouhá (rébusově) ; anonym; symbol na vlajce Korejské republiky; zpátečník.

SVISLE: 1. Nápoj pro dobytek; zkr. teplotní stupnice; svazek obilí; kruhy; pozdrav na odchodnou (expr.) ; místo pro koně před závodem; sotva (rébusově). – 2. Svislice; arabské mužské jméno; japonské město na ostrově Hokkaido; předložka; mravní základ. – 3. Řeka v Dem. Kongu; slavnostní oblečení; žena po zemřelém muži; škůdce šatů; autor vlajky Vexilologického klubu; spojka; osobní zájmeno. – 4. Usadit; led (něm.) ; středověký nájezdník; chem. zn. draslíku; barva islámu; obyvatel pralesa; ještě jednou (rébusově). – 5. Současný jazyk v Izraeli; Mezinárodní federace vexilologických společností; ten i onen; útok; ženská postava Dvořákovy opery Armida; důl v Kutné Hoře. – 6. Vítězství; státní symbol; stará lovecká zbraň ; zakladatel časopisu “Vexilla nostra” ; výraz podivu. 7. Forma nástupu cvičenců; domácí Alexandr; ženské jméno; starší lyžařský pozdrav; karetní barva; planeta. – 8. I tak dále; zápor (lat.) ; ruský houslový virtuos (David) ; hybná část kostry; zkr. souhvězdí jižní oblohy (ř=r). – 9. Cestovní kancelář; osahání; druh ptáka; značka ruských letadel; španělská polévka; 101; už ne. – 10. Evropská unie; stuha (expres.) ; starověké římské vexillum s křesťanským symbolem; obchodní akademie; má náhrobek v podobě čs. vlajky; dětská zdravotní. – 11. Hlas trubky; rým (něm.) ; kost (lat.) ; symbol na mongolské vlajce; iniciály tvůrce čs. společenského katechismu; chem. zn. uhlíku; domácí Terezie; nota. – 12. Sportovní klub; symbol jezuitů; tvůrce; zvuk hlasitého spaní; sumérské město; souř. spojka; název historické dánské vlajky. – 13. Španělský člen určitý; Finsko; zkratka laboratoře; osada kavkazských kmenů; černá káva; mužské jméno; chemická značka lutecia. – 14. Zmrzlina (něm.) ; autor básně Naše vlajka; linka na vlajce Nauru; sportovní atletické náčiní; jméno Napoleonova syna. – 15. Nadání; symbol lásky; čínské jméno; druh těsta na pečivo; pás ke kimonu; špión. – 16. Sibiřský veletok; hlas osla; divadlo hudby; kurkuma; nejčastější barva vlajek; opevněné královské sídlo; suchý pouštní vítr. – 17. Časová mezera; arabské mužské jméno; německý člen určitý; mistrovství Evropy; společné inkasní poplatky; latinsky černý; sibiřská řeka (á=a). – 18. Jupiterův měsíc; italský konstruktér vzducholoď; mužské jméno; horská krajina reprezentovaná na vlajce Guineje; kuň básnický. – 19. Básnické označení vlajky Texasu; evropská země; motorová vozidla.

(Marie Muchová)

Nápověda: AKA, AUL, ATER, BIOS, EIS, RID, IFA, XENIE